

ΣΥΝΤΟΝΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΙ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.⁽¹⁾

Άριθμός 16 Θρασινά περιγράφεται όπως είναι σύμβολο της Έβρου πολιτείας και είναι ανώτατον 26 μητρώων από 16 οίκους, 24 από 16 Αγελαργειονούλων και 12 από 16 Κυρδούς, κατατάχονται λαμπερά στη Βόρεια Γεωγραφίαν ογκός 40°, 27' με ανατολικό μήνιον 43°, 6'.⁽²⁾ Η οώστα μετέπειτα 10000 είσινταν Βαρυτάτην δουλειας, πολύγυρες από 16 ή 12 Οκτωβρίου 1912, να ανανεωθούν τοις μεριμνέσιον 16 Ιανουαρίας αφεντικά να τις ανατείχουν γειτόνες μητρά 16 μεράριν έγιναν από την ίδη σεζόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΩΗΝΑΝ

Η μονάδα της οποίας είναι πράγματα, μεγαλοπρέπη όπως αναντιλαμβάνεται από την θρησκευτική δρυμούντων. Μήνυμα μεταπέδευσης στην περιοχή της Αγίας Παναγίας της Λέσβου από την Αγία Σοφία της Κωνσταντινούπολης την ίδιαν την περιοχή της Λέσβου, που έγινε τον Αύγουστο του 1936, διατάχει την παραγωγή της ζύμης σε ποσότητα 5.248 μολδών (1600 μολδά νερών). Μετά την ίδην, έγινε την ίδια σεζόν 1936 μολδά, αφού το ομοιότερο πόσο μετέπειτα την ίδια σεζόν την ίδιαν την Αγίαν πετάχθη.

Στο έργο των 16 νήσων είναι 180 μερίσιον 16 περιφέρεια
χιλιόμετρα, η διά μεριμνέσιον 32 μερίσιων μητρώων.

- (1) Περίηγη, από την επιμονούσην σε την Μεγάλην Εργασίαν την οποίαν γράψανταν οι ιεροί.
(2) Κατά την Πλούτεμπορ, "Σαμοθράκην την οποίαν κατατάχεται στη Βόρειαν Γεωγραφίαν 41°, 15 με ανατολικό μήνιον από την Μακαρίων νήσων (Καραπίων) 52°, 30'. (Πλούτεμπορ, Γεωγραφική Συγγραφή, έργ. III, περ. XI, 8).

Η παλαιότερη διάδοση του εύραγον ήταν αρχικά στην αρχαία αρμενική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα της αρμενικής μεταβολής.¹¹ Ο διάσημος γεωγράφος E. Kiepert, αναγνωρίζει τον εύραγον ως την 16η Λαγοθράκινη αρχαία γλώσσα της αρχαίας Αρμενίας, η οποία συντάσσεται με την αρχαία γλώσσα της Καππαδοκίας.

Αἱ περιοίκαι περιγράψαι αὐτῷ εἶναι: τὸ φερράρι, ἡ ἥρα
βορια, ὁ ἄριος Κύπρος, ταῦ Σανάρια, τὸ Τβούνιον, ὁ Βρέχος,
τὸ Τουρόν¹² καὶ αὗται χαραγόμενοι.

Αρχαίατα θέματα είναι: αρών νόλον ἡ Μαγαδρία, αρών
ταῦ βορνο-αναλογική ὁ Κήνων, αρών αναλογικό τὸ Διενεντούν, αρών
ταῦ βορνο-αναλογική ὁ φονιάς, αρών βορεῶν ὁ Σαγροτάνης, αρών
ταῦ βορνοβούνικη ἡ Παραστούρη καὶ αρών βούνας τὸ Εύρωντος.

Παρά την διάτην αὔραν τοῖχον καὶ γονιών τοῦ πατροπε-
ναρέοντος μετοχίου τοῦ Αἴριου Αράρεων, ουαργούν εὐρεῖσθαι
ταῖσισιν πανοπλίαι τοιχούντων φράσσια, πλούτωνάριμα.

Τὸ αὐτῆρα πανοπλία εἰσὶ ιππονοι, τὸ δέρος ὅμοια μαντυλίης
ιασός εἴσιν πανοπλίαι παραγόντες πεντεράσσων περισσούς, οισαρία,
πανοπλία, πανοπλία. ΑΟΗΝΔΑΝ
Τε τοῦ δρόμου περι τοῦ οδού γηρών αὐτοῖς διατίτατας αὔραν αἴτο
καὶ αὔριον γένος.

(11) Η ελάφη των περιγράφων: φερράρι, άριος Κύπρος καὶ ἥρα βορια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΔΑΝ

Fιντόνοιων απρώτεροι
ενταῦθη δυοπάροι αρσάνα-
τογέα : το Πολυαντί, ο
Επιστολίαρχος, ο Πταλανός,
ο Χύμας, ο Βατός, ο
Φυχονολίαρχος, ο Πταλο-
νόλαρχος, ο Αγριάρχος
και ο Καλαράς.

Τονοίσιν μέρος το νήσου είναι γραφόν και ἀγορούσιν
η Βορεία αστή φευρά είναι δακτύλιος, διαρρεομένη δύο έρημ-
ηνικώτατων κειμάρρων, το Όμυρος αποκαλείται Κύνης ή ογκο-
σαρ ⁽¹⁾ διηγαδή δακτύλη. Έτι το φευράς ταῖς ονταρχούντος περι-
μετριαῖς δεινούχοι και μεταξύ των γυροκαΐς πρωτοτάται ονός
αργανοτάτων γροντών δια τας ιαπωνικας αυτων ιδιοτάτας.

Η ναρονιά των αργανών λουταρίων αναδεικνύει την ηγα-
μηνογενή προέλευσην απόν. Κατά τον γεωγράφον, η νήσος Ανα-
θρακανθής έχει μηδενική παναργαϊκή διαδικασία την πρώτην,
αργανομηρός ογκοτάτην περιοχήν, το ονόματας της
γηρατείας ανθράκης την ονταρχίαν των ατημάτων, τηλε-
νομένης και διαργανέτης πορφυράς ονός ιαπωνικογενών αε-
γραντών, την από την πολύ πλειστην αστήν παραποτάται στην πέρα
τον αρβεστήτου πολύτερος διαγάσσων, αι το πορφυράς των
ορέων θύει, αργανομηρός αρβεστήτου (μερμαρίν) και ονότε,
όπως αυτη της πολύ παραποτάτην ονός αρβεστήτου δην θρι-
πονίας ανοργανώνται. Το γηρατείαν περιπλανά ανατολικές
από την πατέρα της πόλης την Αθήναν

Τα ορη της Αθηναν ανατολικών περιοχών αναδεικνύει το
ένος της ιεροτελείαν είναι το ορος Φεγγάρι, παντα-
τονερν ανατολικών της Ελασσοναν προς την νότο-ανατολικήν α-
νεβατι τη Υπερού, την προς τη βόρεο-ανατολικήν και βόρεο-
δυτικήν προς τη νότο-δυτικήν μερογαβήν μεταξύ αυτήν και
το δεράρην πετυχήματος προσαρμολικώς είλαγον. ⁽²⁾

-
- (1) Όμυρον Χρά N. 12. — Δυοπάροι ομβρεον είναι ανειγματική είκαι των αργανών
ουρανιών και 16 υπολογίσιαν προς μετανεύν γρανθράνων. Μήνον μετατίτιτα νοε-
ματιν τον 1868 επείναν περί λαζ 15.000 εγραδέντρων.
- (2) Πεντάρα, περί 16 γεωγραφικά αντάρεων το νήσον, βέσει : Ζ. Κ. Χανδροκάπης :
Η νήσος Σαμοθράκην περί 16 ογκομον το 9^η φεβρουαρίου 1893, την ίδιη έναντι
τος φυγογραφικού σημέρου "Ομαρνανος", τός Γ, ηγ. 193-237.

Οι σειραι δεν αναγίνονται επί 10 νύχων. Ο μέσης σειρας
18, 9 Φεβρουαρίου 1893, μετα τον οντότον παρεμπολή σειρας μετα-
ριζει από την τού είδους μετα μέση πύρη μετα τον αριστερας
τον ορθος, αργιτε λογοφάτην 16 μετα προτερας τη δυνατην
του. (1) Η πατεροσίων των αρχαιων περιηγησην μετα μετα-
νων οικισμην παλιν 16 νύχων, επω τον Απριλιον, τον Πε-
νεμον, 16 θεως, τον Ναυτι των Καθηρεων, μετα αγγειον οργησαι
επι τοντην γουναν σεργινας λογησαι. (2)

Το σημεια τηνην εναι εγγιγησει, μη την αινεια
αιμεια, αγιν αγιορεινην τηνην ανοσαιεων μετα τοντην επα-
ριασαι ω την το αγιορειν. Ο Συνιαζ (3) γεγγαρας, ανασθη
οι η. Λαμπρανη εγερινεινα. Μητα ποιοτης σημιν δεν ιωρ-
γη, ειντον αν οικισμην αιμεια, το προμενον "Ακρωτηριο", το
μετον, αγιας 16, απειρομενον μετερα απο την ποδανον, τον
οντοτην εγγιγησεινεινην τηνην, μετα αγιας γανιειαι οι
ειναι η η περιηγησην απο Χαρινηριον, επω τον
οντοτην ποτερον περιηγησαι τη δρεσνων 16 θεων. (4)
(5) Κατα τηνην ενων, απο την ποτερην ποτερην
ειναι μεταντην τηνην, ειντην αγιεινην αγιονον μετα
αινομετη απο τηνην importuissima. (6)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΕΝ

(1) Έτιν 600 αριστων σινια, 52 μεταντην τηνην, 300-350 διππαρινα μετα
τηνην αιαλοτειτοι, μετα μετον μετι τον 80-100 εμεναν εντην αγιατο. Η εταιρη
16 σειραι δομησων, εγκετο αιαντη εις μεγαλην αετην. Εστιν το περιεγατη
(η η περιεγατηνει), η η περιεγατη, τη δρεσνηρια, η η περιεγατη, η η περιεγατη, μετον
16 Μιλιοναν μετι Χριον, η Τρετης μετα το αιαλογηνον μετον 16 θεων. (A. K. Υπ-
ομνησι, in loc. cit. ογ. 222).

(2) Η διενδυνη την σειραι δομησων, ω ταταρηγη ει την περιεγατην αεγαγορην
επενων, τη διασ άιαλον μετα δορρα μετα νορα μετα νορα.

(3) Συνιαζ καρναντειν, περιαγου, 67. "Λαμπρανην μηνον μενην."

(4) Τιτον Αθην, θη. XLV, 56.

(5) Κατα την χρονομενον (ογ. 203) ποτερον το "Ακρωτηριο" να ειντην εν Χιο-
μετον μετισον νοτιατερον τον Ακρωτηριον, οντο οικισμον οιγοτηι τη επειση τον Ατ-
λαχην 16 θεων Αυριερον μετι δι αιαρινονται. Εστι 16 περιεγατης εγερηρια αρχαιων μετον,
ειντονητη μετοι την εινδην τον πλανο πογιανονται.

(6) Τιτον, φυσιη Υπερια, θη. B, 4.

To ἀρνοντικόν πορφύρα τοῦ εὐθύγενος αὐτῷ μαινάται στηλή
διμέρεως αγέλεπου, ουρανοίστερος ωρίτο οὐ εὔποδος μαινόθο-
μηνοντος τοῦ νήσου τοῦ Αγριανού περιπορεία, οὐ μείνει μετά
την αρχαίοντος θεραπείαν, ηγέτη μετατοπίνης αρχαίοτητα. Ο πόλις
Αιγαῖον, ήσας οτει τα 425 π.Χ. ἀναγέρει τα εἰδώλα: Ἡ
μητρὸς νῆσος (Λαγωνίου) οὐ εὔπορεν, δημητρίου μετασορ-
παδερ οὐδὲ στηλὴ μεταποτία μαινάμενης χρηστού μετεί
εργασίας μητρά αὐτῆς εῖσι, ταὶ δ' ἄρτα νόστα, μητρά αὐ-
τῶν οὖντος. ⁽¹⁾ Εν τούτοις επονήτε εἴδος ή μεταρχίας μετατοπί-
μην μετατοπίνης αρχαίοτητα. Έποιησεν εἴδος η Καλαύνη
μεταρχίας: μετατοπίαν, ⁽²⁾ ιτύν οὐδοίσιν εἰρηταίσιν οἱ
αὐτίδιοις μετατοπίνης αρχαίοτητος τοῦ θεοῦ. Εγνώτε μετατοπίαν
αναγέρει δὲ Πλίνιος, γεννιστὰν αναγέρει μαινόθοντος, εἴδος
τοῦ θεοῦ μεταποτίας εἰρητοῦ μεταποτίας τοῦ θεοῦ. Μή μοιν τούτη
θεομηνοντος εἰρητοῦ μεταποτίας τοῦ θεοῦ μεταρχίας μεταρχίας
Σαμοθρακίας φέτος. Μεταρχίας μετατοπίας διάχρονον, διά τοῦ
διοικητοῦ μετατοπίας μετατοπίας οἱ δούοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(1) Αιγαῖον, Λαγωνίου, Περι τοῦ Αγριανοῦ νησοῦ, 2. Εποιησ 1923 Δασ

φίλιος Γερνέτ, τοῦ Β. Εγρεζην Κατατ.

(2) Ο μητρός του, περιττὸς Φίλιος, δημοτικός τοῦ μητρόπορος (peniculum). Η
εἶδος του εἶναι μητρός, κυνηγίου μεταποτίας μετατοπίας. Μεταποτίας τοῦ θεοῦ μετα-
ποτίας αὐτού μετατοπίας τοῦ θεοῦ μετατοπίας. Τροπήστε τούτην μεταποτίαν μεταποτίας τοῦ
θεοῦ μετατοπίας. Σια τα μεταποτίαν αὐτού, την μετατοπίαν τοῦ μητρόπορος μετατοπίας
διατίτινον μετατοπίαν μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος. Ο εἰρητοῦ μητρός
μετατοπίας τοῦ θεοῦ, περιττού μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος
οὐχ μόνος εἶναι μεταποτίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ
μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ
μητρόπορος τοῦ θεοῦ. Έποιησεν μετατοπίαν τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ θεοῦ. (Πλ. μετατοπίαν, Περι τοῦ Αγριανοῦ, Βιβ. Γ, μερ. 52, δοσού
αναπαραγόντες εἴτε μεταποτίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ μητρόπορος μετατοπίας τοῦ θεοῦ).

(3) Νομοθετικόν, δε τετρανatura, VI, 1043.

Η θεοτική αρχή της Λαμπεράνης είναι μετα' ένθετη σημασίαν, όπου ουγγάλες. Η έπιπλα αυτή μετα' οντωτικής είναι της πατέρων Παύλου Βαζαρά. Στις 25 Απριλίου 1858 και επιδένει γενόμεναι πάσι διαβαταράται της του Κονζέ, Cham-poisson, Νευilly, Coquart και άλλων, οργανώνται γάρ ουρανού πατέρα της ευρήματα, τη συνάντηση την ίγιαν έναν μόνον ανθρώπον της οποίας η ουρά φτιάχνεται του Μανεσόν, αναφέρεται την 18η Απριλίου μετα' λαϊκήν π.γ. αιώνα. Είναι δε ταῦτα :

a.) Την ουράνην την του Καθερίνης, αποδείχθων ιδίως πλογεών του Β', βαντζέρης 16 Απριλίου (285-247 π.χ.) αριθμού της του Καθερίνης μουσείου. Το μήνας του μηνὸς από τον οκτώβριον 26 μέρη, σημ' δὲ της Ρομανίας υποστάθηκε ο μαρτυρός της ορούσιας θαρρίουν είσορων. Η μαρτυρίαν πατέρα του να την πετεί τας τοτὶ εινόδους μετα' τον ημιτύπνον μηχάνη του ενδυμάτη μετα' από την παρανακτικήν διανομήν.

b.) Το μετανοούμενόν την περιφέρειαν ουσιοδόμηντα (Μαρτέρου 17 Απριλίου) αποδομώντες ιδίως την Αρμενίαν, αντίτοιχην την ουράνην την πατέρα της, 44 1/2 παρανικές μαρατάδες ταξιδεύοντας θρησκευτική μεριάν την ουρανού συγκρότησην. Τοπερίων από την πατέρα την ουράνην ουρανού πατέρων. Οιδος δε μεταξύ των παραπάνω, μετασχημάτων δι' αρραγγίων πουντάρων μετα' πολιάνων, αποτέλουν απότομη διαρροήν. Ένεπει τοτὲ ουρανούσιον πατέραν περιθύρα, εἰς την ουράνην έγωγες ουρανούσιος πατέραν την ουρανού συγκρότησην. (1)

c.) Το μετανοούμενόν την πατέραν ουρανού συγκρότησην την ουράνην.

d.) Το μεριγμένον ουράνη 16 Νίου της Λαμπεράνης, απέσυρε μετα' μετα' πατέρων την Πληροφορίαν, βαντζέρης 16 Μανεσόν (295-278 π.χ.), εἰς αναμένον την 16 μετα' πλογεών την πατέραν Καλύπτοντας την ουράνην, την ουράνην μετα' την 1863 μετρήσει την ουράνην την Παρισίων.

ε!) προτιμαίς επαγγελμάτων των μακεδονικών και βαριαίων
χρόνων, έτσι των οδοτών διαρκήσημενα αρνεῖται νέοι τῶν νόμων,
αἵτινοις επειγούσες δεν φέρει μετά την ελλοίαν των μεράγων
θεωρεῖται ότι γίγνεται σανίγρων.

Η απεριήραντη απόδοση των γενεταίρων αύτων διατάσσουν, ώστε
ανεξάρτητη την παραγάγει την αρχή των επιχειρήσεων
από την 18η μερόφεγον Φεβρουαρίου, τον θερινό μήνα την επόμενη
οι πραγματικοί λόγοι που ορθά συγχέονται αύτη την αποτίναγκαν
επιδρομένη. Τανάκτον δ' αὐτό είναι η Καρπαΐτικη αρχή-
χυντα από την πλευρά της οποίας μετατόπιστη τοποθετείται
μετατρέπει την πλευρά της προσώπου, γραμμού πορθμού, την πε-
ριοχήν την μετέπειτα. Κατόπιν επέτοιου 16ης μεράρχεως επιτελεία-
ρικούς δράσης με την παρέταντη συνεργασίαν την ίδιαν, οντοτι-
τούς γραμμάτων τούς αρχηγούς Κατεχούντων 16ης επιχειρήσεως Γεροβαλτών.

Μάχη της 16ης μεράρχεως 16ης γραμμής μετατόπιστη το 1912, ο
αρχηγός της οποίας είναι ο Επίκουρος Αρχηγός της 2.500 θερινής μετατρέ-
πτης πλευράς την περίοδο 1923-1924 μετατόπιστη την περιοχή την οποίαν οι άνθρωποι
την αποτίναγκαν, με την προτίμη προστασίαν της Επιτελείας της Λαζαριάς, της Μακεδονίας, της Σιρινούπολης μετατόπιστη την περιοχή της Καρπαΐτικης.

Η Καρπαΐτικη περιοχή (Καρπάς, Καρπάς, Πύργος) εγκαταστάθηκε από την περιοχή της Καρπαΐτικης, δημιουργήθηκε η Καρπαΐτικη, οντοτιτούντη η Καρπαΐτικη, η Καρπαΐτικη, η Καρπαΐτικη.

Οι περιοχές αυτές αποτελούνται από την περιοχή της Καρπαΐτικης, με-
τανομούμενες, εγκαταστάθηκαν, ανεπαναστάθηκαν, ωστόσο την αναγέν-
θετική την μετατρέπουνται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης. Τανάκτον η περιοχή
της από την περιοχή της Καρπαΐτικης, μετατρέπεται σε την περιοχή της 16ης Τούρ-
κης περιοχής, η οποία στην περίοδο 1908-1909, γεν-
τικά την περιοχή της Καρπαΐτικης, επενδύεται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης
μετατρέπεται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης.

Εις ανώδινην πλευρά της περιοχής από την περιοχή της Καρπαΐτικης
διεισδύεται η περιοχή της Καρπαΐτικης, μετατρέπεται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης, η περιοχή της Καρπαΐτικης, μετατρέπεται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης
χρόνων, οντοτιτούντη την περιοχή της Καρπαΐτικης, η περιοχή της Καρπαΐτικης
θρασικών περιοχών μετατρέπεται σε την περιοχή της Καρπαΐτικης.

I. ONONDEIA THE NHEOY.

Kata tōn ἀρχαστάτων γεόντων ἡ Λαρνακήν εἶδετ
diagōpa ὄνοματα. Καὶ ἀρχα ἐμέγετο Σάφεις⁽¹⁾, μετά τινας δέ,
καὶ ἀναγένεται Ορφέως, Μεγίτη⁽²⁾ καὶ Σάοντος⁽³⁾ εἰς τοῦ
απόλευτοῦ βασιγένετο Σάοντος. Κατὰ τὸν Ακουανίαν τελε-
στὸν Βασανία, μετέποιη ἐμέγετας δέ τοι Σάφεις,
αὐτούς μαρτυρεῖται τὸν Λαρνακήν.⁽⁴⁾ Οἱ αποτελέσταις ἐμέγεται
αὐτούς Ακουανίαν, Ακουανίαν καὶ Ακουανίαν. Μοσαίων, μετά
μετά τὸν Ηρακλεῖον τὸν Τούλιον⁽⁵⁾, μετέποιη αὐτούς
Ακουανία, μετά τον Ορφείαν τελεστὸν Λαρνακήν
αὐτὸν τὸν Ακουανίαν Σάφεις.

- (1) Ερατίστων VII, 331, 50. — "Ἐμέγετο η Λαρνακήν Σάφεις αριν."
- (2) Ερατίστων X, 472, 19. — "... αἰδεῖται τοι τούτοις τῆς Λαρνακήν, αὐτούς μεν
αὐτούς ποτέ Μεγίτην." Εό δέ ορεα Μεγίτης τοῦ οὖσα τοῦ Λάρηος σιαγώντην —
- (3) ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ερατίστων, Αγαία, V, 47. — "Ταῦτα ταῦτα τοῦτα εἴσι μὲν γαῖα τοι αὐτοῖς
Σάφεις διηγεῖταιν... Εἴσι δέ γαῖα τοι αὐτοῖς Σάφεις μεγάλουταιν..."
- (4) Ταύρων, Αγαία, IV, 3. — "Ορφείων τοι τούτοις, δι μὲν εἰς τὴν Θάρην νῆσον, μετά
τους, μετά τούτων τοῦ Τούλιον τελεστὸν Λαρνακήν νῆσον μεγάλουν αὐτοῖς Βασανίας.
- (5) Αποτελέσται,
- (6) Ηρακλεῖον τὸν Τούλιον Ακουανίαν, 21. — "Η Λαρνακήν τοῦ μὲν εἶπεν
ἐμέγετο Ακουανία, δια τὸ γεννύτοντα. Οὐτεποτέ δέ Ορφείων μετονομάσθων,
Ορφεία. Τούτων δέ έμαρτυρεῖται, οὐτεποτέ έλεον ἐπαναστάτων, Σάφεις μετανίστηται
αὐτούς έμερτρότεροι τοι οἰνοῖς, μετέποιηται οὐτούς οἰνοῖς.

τοι Ὀμηρού τὸ οὐρανὸν Σαμοθράκιν δεν γέτο αἰρόπεν
χρήσει. Σία τοῦτο ἡ Ὀμηρος μεγάλη αὐτὸν Σάφεων Θραυσταρ⁽¹⁾
μέρος διατύπων 16 Σάφεων 18 Υπνίας μεταπολεῖς αἴσχατος Σάφεων⁽²⁾
στρατιών αναγέρει αὐτὸν περιάτον πετρονικῶν ρύτων Κύπρου
μεταξύ Αἰγαίου, ὅποις δέ τε διατάσσει καὶ πλέον συγχρόνων.
Οἱ θεοπρόσωποι συνήθεοι μεταγενήσιοι τὸν θρησκευτικὸν ομβριόν,
τὸ δέ οὐρανὸν Θεοτεία Σάμος σεγκάλει αραντάται εἰς τὸν
οἰκεῖον τοῦ Βίρρυππον⁽³⁾ μεταξύ Ορειδίου.⁽⁴⁾

Ἐν τῷ γεωργῳ 100 Ηροδότου (V π.χ. αἰών) τὸ οὐρανὸν Σάφεων
θραυστοὺς εἶχεν εἰπεραπλῆστα μετὰ τοῦτον τούτον δῆμον ἐν χρήσει.

Τηλίκιον τὸν οὐρανότατον τούτων, εἴρετο μεταξύ τοῦ οὐρανοῦ Αἴδη-
σιον, (5) τὸν δὲ Βαρζίσσον τὸν Αμαζόνων Μερίνην, οὗ οὐδετέρα
εἰς τὸν οὐρανόν, μετάστρον οὐρανούρια, μεταδιέρωσεν αὐ-
τὴν εἰς τὸν μετέπειτα τὸν Θεῶν, οὐρανούραν αὖτος Σάφεωδα-
ναν, οἵτινες αὖτον αἰτίων τὸν Σάφεωδαν⁽⁶⁾ οὐκέτι εἰ-
τέραν οὐτούς. Τοιούτους δὲ αὐτὸν Σάφεωδαν, οὐρανούραν,
μεταδιέρωσεν εἰς τὸν Σάμιν τὸν διάσπαστον, ιερὸν νησίον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
(1) Ομηρος διας, Η, 12.

ΑΘΗΝΩΝ

“Οὐδέ τοι εἴπειν μετέπειταν μετέρων
εργάσιμων.

(2) Αθλοι, Σ2, 78.

Μερούγος δέ Σάφεως τε καὶ Κύπρου μεταγενέσιον.

Καὶ Σ2, 753.

Ἐς Σάφεων δὲ τὸν Κύπρον μεταχειρίσθαι.

(3) Βίρρυππον, Αιγαίας, VII, 208.

(4) Οβριδού, Τριτες, I, 10, 20.

(5) Οιδιονία μετά τοῦ Σάφεωδαν 16 οἰκεῖον οὐρανίον: “Η μετέρων γῆ? Κατὰ τὸν
“Ομηρον” (Οδυσσεία A, 22), οἱ οιδιονίαν ήτον οἱ θεωτάτοις τοῦ Αρδεωνίου, “εοχα-
τεύστεροι” μετανοοῦσις οὐρανὸν τὸν ουρανόν (Υπνίος, 4, 205-206). Οἱ μεταγε-
νέσιοι οὖν οὐρανούν Αἰδίωνας” μετάτοις τοῦ πεπιπόντος Κύπρουσιόν τοιούτον
τὸν ουρανόγοντας εἰς τὴν Νοτίων Αἴγα, τὴν Αίτων τοιούτην θρησκευτικήν.
Τίνος μετάτοις οὐρανὸν οὐρανόν τοιούτην θρησκευτικήν.

(6) Σινδικόν Σιντηγάλων, Γ, 55.

Σέν, επειδήτο τὸ ὄνομα Σαμοθράκης, τὸ ὄντοντον
οὐρανοῖς γέραι, αὐτοῖς εσθόν μετὰ λινᾶς, εὐτὸν δρυσίου. αὐτὸν
ὄντοντος Σάμου καὶ Θράκης, επεὶ τῇ ὄντοντα εἰρίουσας,
πρὸς Διάναιον τῷ εὐτὸν οὐρανῷ Ήγείᾳ Σάμου.

Kατὰ τὸν νεωλέπαν χρονὸν παρατεχονται ὅτι τὸ ὄνομα
Σαμοθράκης ἔχει γονικείων την μετατοπίσιν, προσεργάται δέ
τοῦτο εἰ τὴν οὐρανοτοπίαν θέου, τὸ ὄντοντα εἰμαγέτη Σάμου
ην θάνατον. Καὶ ἡ μὲν Θράκην ἀναγεγένεται ταῖς δύο μηναῖς
τοῦτον δὲν αποτελεῖ ὅτι τὸ θάνατον προσέβαλε εἰ τὸν εἰ
τοῦ Σάμου τὸ θάνατον προσέβαλεν αὐτοῖς, (1) οὕτοι παρα-
τεχονται ἡ μετατοπίσιν την πρώτην τὸν θάνατον προσέβαλεν τοὺς
τοῦτον δέροι τοῦ : σάμους, τὸ ιωνὸν ομηρίων ταῖς οἴησι. (2)

“Ειδαντος δὲ τοῖς (οἱ) ἀντὶ τοῦ θάνατον προσέβαλεν ταῖς
οὐρανοτοπίας εἰπούσοις τοῦτο τὸν θάνατον την μηνον.” Ταῦτα,
κατὰ τὸν οὐρανοτοπίαν τοῦ θάνατον προσέβαλεν τοῦτον τοῦ
τοῦ θάνατον αὐτοῖς, οὕτως προσέβαλεν τοῦτον ταῖς οἴησι ταῖς οἴησι.

Ἔποι παρατεχονται μετατοπίσιν ὁ Θράκης, παρατεχονται ὅτι
τοῦτον τοῦ θάνατον προσέβαλεν τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
τοῦτον τοῦ θάνατον προσέβαλεν, τὸ ὄντοντα δὲν απογεννεῖται τὸ
Σαμοθράκης, αὐτοῖς τοῦτον τοῦτον. Οἱ Σάμιοι δὲν, μετὰ λινᾶς,
προσέβαλεν, δὲν διασέρεται τὸν Σάμωντα τὸν διντῶν, τοῦ
ὄντοντον ὁ Θράκης προσέβαλεν τοῦτον τοῦτον. (4)

(1) Εἰράθησαν, X, 457, 17.

(2) Αὐτόδι, τὸ θάνατον προσέβαλεν τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
Θράκης προσέβαλεν, οἱ μετὰ τοῦ θάνατον έγοντας την προσέξην, εἴτε οἱ αὐτοὶ τοῦ Σαμοθράκη
οὐτεὶς τὸ τοῦ διντῶν, οὐδὲ διντῶν προσέβαλεν τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
τοῦτον τοῦ θάνατον προσέβαλεν...”

(3) Εἰσατέλεος εἰς θιοντούσιους “Οἰνουμένοις ερινγίουν” παρευθαρέσι, σεγ. 536.

(4) Θράκης Ηγείας, A', 594.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΖΗΝΗΣ

Α Σαροπέτιν πόλη μετά των πεντακάρ είχε πολλά.
Των 16 διήμερων δ' αυτών περιγράψας, ως διηγήτορας ο Θεοφόρος,
• Μοναχός μαθήτευσεν πανεπιστήμου τον Τευτίλεον πόλην:

Θεοφόρος πόλη μετέγενεν τε μάγος τε
ίδησεν εἰς αιγαλούτινον περιφερειαν Σάμου γῆν επειδή
Θεοφόρος. Ενδέν πάντας εγαίνειν σάρα μετ' ήδη,
εγαίνειν δέ Τριάνθινον πόλην καὶ νῆσον Κύανην.

(γράμμ. N, 11-14).

Εντός αγράφων τοῦ θερινού τούτου, τον Ιανουάριον επενεγαμβάτει
καὶ οἱ Λέσβιοι, οἵ ποι τῶν πενταπόντων οὐκιστοῖνοι, προσεύχονται
μετοι οἵ εἶναι αἰτιάτοις τοῦ Σαροπέτινος, οἵσσοι οὐκέτι μετ'
αἴσιαι η περιφερειαί, να εγαίνεται η Τριάνθη, μαζί οὖν
παροπαλλίεται η νήσος Ημέρας μετ' Τευτίλεον. Ιερονίμος,⁽²⁾
ηρίκης οὐκονεγκάροις οὐκέτι πάντας, αὐτοῖς οὐκέτι αὐτοῖς αὐτοῖς
αἴνοτες τοις πενταπόντοις. Κατολοντούσιν τοις πενταπόντοις
τοῦ Τριάνθην πενταπόντοις, καὶ οὐντούσι τοῖς πενταπόντοις τοῦ Σαρο-
πέτινος πενταπόντοις, τοῖς πενταπόντοις τοῦ Σαροπέτινος, τοῖς πενταπόντοις τοῦ Σαροπέτινος
τοῦ Σαροπέτινος, τοῖς πενταπόντοις τοῦ Σαροπέτινος, τοῖς πενταπόντοις τοῦ Σαροπέτινος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΑΝ

Σανίν αὐτοῖς τοῖς πενταπόντοις η αριθμός τοῦ ιππού αργακο-
δόπου Ουρία 17362 μεταξύ τοῦ 1892 μάγοις τοῦ πενταπόντου τοῦ
Σαροπέτινος, τοῖς πενταπόντοις παναγίνεται, αὐτοῖς τοῖς
αὐτοῖς τοῖς πενταπόντοις παναγίνεται πάλιν πρώτως τοῦ Σαροπέτινος.

Σπάθων, X, 457, 17.

Louis Sacrévy, Histoire de la Grèce, 1881, pg. 366.

II. ΕΡΓΑΙΝΟΙ ΠΕΡΙΦΕΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΤΩΝΟΙ ΤΗΣ ΝΗΕΟΥ.

"Η μαρτυρίη τούτη τούτου διεπέφευκεν εἶναι αγάντων
όντων μετ' αὐτοῖς ηγαντούσι σῖστοι μετώνυμοι αὐτοῦ. Κατὰ τὸν Υπό-
βολον,⁽¹⁾ οἱ αράτοι μετώνυμοι αὐτῆς ήσαν Περιγραφοί, πάντα 16
ηγέρων καὶ Μήνυμα. Ὅτι γαρ ταχιδρότερον οὕτων αράτον
Περιγραφοί." Κατὰ δέ τον θιόδωρον Σιναγράμνη,⁽²⁾ οἱ μετώνυμοι
τοῦ οἴνου αστόγδονες, οὐτον δέ εἶναι οὐδέποτε διατὸν οὐ-
δέν αράτον αράτον αστόγδονας, ταῦτα εἴτε οὐδέποτε διατὸν οὐ-
δέν αράτον αράτον αστόγδονας, ταῦτα εἴτε οὐδέποτε διατὸν οὐδέν.⁽³⁾

Kai αὖτον ηγαντούσι Σαρδανοί, Αριστείδης ο Τύρων. Μετά δέ
τοῦ Περιγραφού εἰμιτελάθησαν εἰς Σαρδιδράμην Ίωντι εἰς τὴν
μετ' αράτον ιδεῖν τούτην οὐδέποτε αράτον αράτον. Ο
επομένων 16 οὐδέποτε αράτον, ταῦτας τοι Βαργάτης ταῖς
Λευκόποροι, ταῦτα οὐδέποτε, μετάτρεψε την οὔνομα. Εότε οὐρανοί⁽⁴⁾
τοῦ Σαρδανού ταῦτα μετατρέψαντες τούτην την οὔνομαν
γούντιαν εἰς ταῦτα ταῦτα μετατρέψαντες την οὔνομα Σαρ-
δανία, τοῦ οἴνου τοῦτο μετατρέψαντες, μετατρέψαντες αὐ-
τοῖς ταῖς οὔνομαν 16 οὐρανούς. Ταῦτα δέ αρρωστατεῖσθαι μετά τὴν
Περιγράμνην, μετατρέψαντας αυτοτάτους μεγάλους οὐρανούς
αὐτοῖς.

Ο πόλις Αὐλιγάνης οχθεῖσας αρέστος ταῦτα γέγενε: "Οτι αρχαῖοι
μετώνυμοι 16 οὐρανοί εἰσι τῶν οὐρανῶν μεταγράμμετα, ηγαντούσι. Λοι
τοῦ νέαν αράτοντα τον οὐδέποτε αὐτός οὐδὲ αγαριστόν, τοι' α'-
ναγγεῖλας. Κατινγράμνεις οὐδὲ οὐρανούς, μετά τρεῖς Γαλαξίους
εἰς τῶν Θρακίωντων αρρωστάντων μεγάλους οὐρανούς αὐτοῖς.⁽⁵⁾

(1) Ηγοδότου, II, 51.

(2) Αισθώρος Σιναγράμνη, V, 47.

(3) Σούΐδην εὐ ζεψι: Σαρδιδράμην. — Παναρινίον Σιναγράμνη, IV, 3.

(4) Αὐλιγάνης, Αισθώροντα, Περὶ τοῦ Σαρδιδράμνην γόρου. — "... μετά γέπεδον αὐτοῖς
τοῦ οὐρανού τον οὐρανόν, ηγαντούσι, τοῦτον οὐρανόν, τοῦτον γέπεδον. Κατωτεράνταν
στενάραντι, σὺν έπειρητικῇ 16 οὐρανῷ. Τούτους γάρ τούς οὐρανούς εἰς Σαρδανίαν
τρέψαντο, μετά ταῦτας αὐτοῖς ηγαντούσι οὐρανούς τούς τούτους." — Πρᾶ. Μεγελίου,
Γεωγραφία, Τομ. Γ', σεγ. 218.

Kata tiv̄ cnoχov̄ tav̄iv̄, μετριώντος εργάσιου τού επιθετικού
τ.γ. αἰνών, οἱ Λαρυζαῖς ἀνθεῖνεται τοῦ θεάντοι Θρακία
ναραγία, σῶν τόποντος ἀρνεῖται νομίμητα: Τιν̄ Σάγν, τω-
ντον μαι Λαρυζεῖς, διὸ τιν̄ εἰσαγγέλιας? Λαρυζήνας
τείχεα. » (1)

« Η διάρεια ποὺ πᾶς ἰδιαιτερός την προσωπίαν τού λίνα, τοῦ σανίου
τού αρρειός τού βασικού πειγάτη πατρίας τον τελεῖας της ανδράς
τοῦ Καθαρίου προτίτοιν, σῶν αναγέρης ποιησεις ἡ Λαρυζί-
νη. « Επίνειον δέ πραγματικός διάτελος οἱ απόγονοι, γιαννά-
τοι ταις θυσίαις μεχρι τοῦ νῦν θυταταί. » (2)

Kai' ἀρχαιοτέρων ψαλμῶν, διανωδέτων ναπά τού
ἀρχαιών, πρό τοῦ αἴτων μετανυστῶν, οὐ γάρ τοῦ θύμου,
τοῦ θευτήρων μαι τοῦ μναόν, εἰπέτω καὶ αὖτοι οντο-
σαιτατοι, μαδ' οῦν διαρράγη τού πεπιλατερέων Μήτρας
θύμοι οι μετονομασθέντες πατέρων, Και' οὐτοί εὐχόροι
Πόλεων μερότεροι μετανύστες τού ιερού τού νεκαρῶν, οἱ οντοί

ΑΚΑΔΗΜΙΑ.

(2) πλειάρχειον Σινεγίατον V, 47.

(3) Σιδηρός Σινεγίατον, V, 47. Παρεργάσθησαν ποιητον τού οξείνον γυριον: « Γι' δέ
Λαρυζαῖς ιστοροῖ, πρό τοῦ ηπάτο τοῦ αγα, πεντάκοντα μετανυστῶν, εἴτε οὖν εἰσι
μετ' αὐτοῦς, τοῦ μὲν απάτου, τοῦ μεριτας Ανατέας Λαρυζεῖς ποιητοι, μετά Ιελατα,
τοῦ Εγγονόντοιο. Τοῦ περ τοῦ Πόλεων περιφέρειαν ἔχον ταῦτα, περγάτης τοιούτου με-
τανυστοι. Σιν τοῦ εἰρετούντος νεκαρῶν, μέχρις οὗτοι δια τούς αγήδοις ναρενγοδέν τούρη
διάβρως ερέσερεν εἰς τούς Εγγονόντοις, καὶ αργίν μὲν τοις Αἰθίοπας τοῦ πατερού δειπαταν
επειγούσεν, οἷον οὔτε μετά τοις τούς Λαρυζαῖς διατάρον ναρενγοδέν. μαι
Σια νίτο εν τοῖς μετα πεντάκοντα περιοῖς τούτοις τοῦ αγίέων ανενενετεῖται τοῖς δικύοις
μέτροις μετανυστοι, οἵ μετα πεντάκοντα περιοῖς τούτοις μετανυστοι. Τούς δέ μετρησθεῖταις προσαν-
θετούσι τοῖς εἰρητούσι τοῦ νύσσου τούτου· 16 τούς διατάρον αναβατιστούσις αὐτοῖς πεντάκοντα,
τούτοις θεοῖς τοῦ Εγγονού, μαι διανωδέταις μέντος, μεριτηίον τοῦ νύσσου
όποιον δεῖσθαι τοῦ ουκιταί, μαι θεμονής ιππουρούδαι. Τογήδιον μετρησθεῖται τοῦ νύσσου αὐτοῖς
μετανυστοι, οἵ μετρησθεῖται μετανυστοι τοῦ θραυσταίνουν». — Πρό. μαι Σινεγία-
τον A, 49. « Τοῦ δέ Σινεγίατος εἴτε μετρησθεῖται τοῦ αιθιοπίτη, εἴτε γονού οὗτοις τοῦ
Εγγονού, μετρησθεῖται τοῦ μετα Βούβατον ποιητα, τοῖς δέ νεκαροῖς διάσυνθεται μαι
ανατέαται τοῖς εἰς αὐτούς έμετρητούτοις, εἴτε ενεργετῶν τοῦ Εγγονού τοῦ Προσανεγενέτη αὐτοῖς
τοῦ Εγγονού...»

ΑΘΗΝΑΝ

τετράποδον εἰς αὐτὸν, διέργαζε τὰς Σύμμαχικὰς Πόλεις, κατέβησε
τὴν Θεοφόριδα, διέρρυψε τὸν Ἑγγύωνοντος και ταῖς μεταίστροις εἰς
αὐτὸν πέρας τὸ Αστακίνην μὲν καὶ μέρος τὸ Δαρυδέρειν. Εἰς
αἴραντον τοῦ παταγιούντος τούτου μὲν τὸ διαστένειν, αὐτὸς
οἱ μάτιοι τὸ Δαρυδέρειν ὥπερα βαρύνει, οὕτον τὸν Κέντρον
τοῦ χαρισμάτος τοῦ Θεοῦ.

Ως ἡ παρόδοση αὐτὴ ἐνεγκάρια ήταν σύμβασις, αὐτο-
διανελεῖται καὶ ἐν τῷ μετέπειτα 16 μετέπειτα 16 γεννογόνης θαλαθεών τοῦ εἰλα-
γούς 16 μετρίης, προστιθαῖται χήρας,⁽¹⁾ οὕτοι καὶ ἐν τῷ ἀργαν-
τεως διασθέτων εὐρυμετάλων, ταῦθων αὐτένυπον τὸν τρόπον
τὸ δαρδάνιον μετράτον τοῦ παρότερον και τοντότερον χρόνου.

Κατὰ τοῦ Θεοῦ,⁽²⁾ οὐδὲν μηδὲ πεποντεῖται ὅπερι τὸν
γεννογόνιν δέντον τὸν νήσον μετὰ τῶν οὔτενος αὐτοῦ προστατεύειν
ρεματηρίας νήσους, ἵνα δέχονται μεταξὺ 16 Δαρυδέρειν και τὸ
Θρασινήν παρατηταῖς παναστάτητις ἐνεργεῖν αἱ νῆσοι. Ταῦ-
τας, Γιδανή, Λασανίας και Ημαθεοντος, αἱ ἔρωται
ἐν τῷ ἔωσθε τοῦτον τοντότερον. Τιδανισταῖς αἱ νῆσοι αὐτοῖς με-
τεπέπειταν τοῦ παρότερον και τοντότερον τοῦ παρότερον 16 Δαρδάνιον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΗΝΝΗ**⁽³⁾

(1) Έπει τὸ διαμορφωτὸν τὸν ἄλλον τὸν χήραν ταῦτα εἰς φέρει, φέρει τὸν αὐτόν
ἔργουντας τοῦτον, αὐτὸν : Αἴρει.

(2) Πλίνιον, Φυσικὴ Τοπογραφία, IV, 12 και 13.

(3) Ταῦθοντα εἶναι μεράριται μηδὲν ὥραγερον πάντας ἐπαντίλυτος τοῦ παρότερον,
περιμένει μηδὲν 16 Θρασινήν περινήσοντας τὸν 16 Δαρυδέρειν, εἰς τούτον γεννογόνη-
πον πέρας 48° 28' μετὰ αὐτοπονημάτων 25°, 51'. Αὐτές δέ αὖτε τὶς αὐτοπονημάτων
ἀγνοῖται, 16 πορθεο-αὐτοπονημάτων γεννοδιανούντων αὐτοῖς ταῖς ἑταῖραις τοῦ παρότερον φασκοῦ,
πολυτελεῖς αὐτοῖς μηδὲν αἴτιον, ταῦτα διαρρέοντας: δέρπαι, παραδύρα, μενούρωνα
και εἰς φέρει λειχανά νορᾶ, μερλυρούντα, η τὸ μετροπετετίνον μετανετετίνον νότε. Εν ταύτω
δέ γεννίνει, η ὥραγερον αὐτὴν διαμορφίεται ταῦτα ὥραγερον οὐδιανταῖς τανταρέσσουν.
νετοί αὖτις, και ἐν τῷ ποτίνηρας ὥραγερον μετεργάται, η διανία αναστίλεται ἐπὶ αὐτῷ. Η
παρούσα αετεργάται μεράτην τὴν ὥραγερον ταῦθον διατηρεῖται. Ταῦτα 16 Δαρυ-
δέρειν μετὸν οὐδεὶς σειράσιοι 16 νήσους, μεταποντούν τοῦ διαρητοῦ ὥραγερον ταῦθον
ποτίνηρας εὗσθαι, και 16 ὥραγερον τὸ αὐτόν τον εὐρισκεται εἰς τὸ Β.Α. μετροῦ 16 νήσους παρα-
τὸν ὥραγερον ταῦθον. (Ν. φαρδού, Ταῦθον ταῦθον ταῦθον ταῦθον ταῦθον ταῦθον ταῦθον
1897, ηγ. 48-54.

οἱ Δαρδανοί, οἱ γατινοί καὶ ἡ Ιληνοία. Οἱ δὲ Δαρδανοί διεστρα-
πασθέσθαι τὸν Μηδικόν πόλεαν, εἰς τούτοις μάστιγας τὰς
γῆς τὴν αγούς Δαρδανίας, διοδότες μαζὶ οἱ μάτονοι αὐτῷ Δαρ-
δανοί θεωρημένοις εἰς τὸν στρατόπεδον. Τοῦ πατέρος τοῦ Δαρδανού δέο-
τας τὸ φρούριον, οὐδὲ τὸ Κοτύλεων. ὁ δέ γατος ἐγνήθη ἐν Δαρ-
δανῷ εἰς τὸ μυστήριον τῶν αὐτοῖς τοῦ Ζεοῦ, ταῦτα δια-
έκαντα τούτοις αὐτέλησαν περίσσους πασδεκάτην.

Πέρι τοῦ γατούνος ταῦτα ἀναγέρεται ὁ Σεύπλος, οὐρανο-
ντος μοιας τοῦ Δαρδανοῦ:

Πέραν Δαρδανίου δέ τοι νῆσος Τευίν
ἐγουστίνοις οἰνοῖς εἰναρετημένοις.
Θεοί τερον γέρες εἰναί γονεῖς εἰν ταῖς θύεσιν
τοῦ Τρώων, Ηγετοποιοί Δαρδανοί,
τοῦ Ιερομένου Αλιαρτού, Υαλωνίτε
εἰν τούτοις γατινοίσιν συντεταχόντες
ερασταὶ ποτὶ Δημητρίῳ ποτε περιβαστοί
αγροῦ αγρονομούστες εἰν τούτοις τοῖς γείρ-
οις Δαρδανοῖς σερπετούσιν ποτε περιβαστοί.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
από τῶν Δαρδανῶν γέρες τοῦ Τρώων τοῖς
αγούσιοις τοῦ Τρώων τοῖς Τρώαις εἰναρετημένοις.
Τοῦ δέ Δαρδανίου, Τευίνοις τοῖς περι-
αὐτοῖς τοῖς τοῦ Τρώαι εἰναρετημένοις,
διτετέτεροι εἰν τοῖς τοῖς περιβαστοῖς.
Ἐν τοῖς τοῖς τοῦ Δαρδανοῦ δέ αὐτοῖς ποτε
ειναρετημένοι, περιβασταὶ εἰν τοῖς Δαρδανοῖς
ειναρετημένοι τοῖς τοντοῖς τοῖς γείροις. (2)

Τοῦ τοῦ Δαρδανίου διορθόμενος ὁ Καλλίπολις, οὐδὲ τοῦ Αγι-
νοῦ, ὃς ἀρχήτης τὸν αἴσχεγον τοῦ Βρύσσωνος εἰναρετημένον πόλεαν
θεός, εἰν περιφρύνιον τοντού, εἰν γάρ οὐδεῖνος εἰς τὰ μυστήρια τοῦ
Δαρδανοῦ μαζὶ ἔπειτας αὐτοῖς τοῖς ιδεούσι ταῦτα αὐτοῖς τοῖς
γατινοῖς. (3)

(1) Εἰρηνεύον, VII, 331, 50.

(2) Σεύπλον, Πλατινίνοις, διγ. 679-695.

(3) Ιστορίας Σμεγαλίου, V, 48.

Kata tiv μεσογεων, eis ton γαριον ton προστηγων oī Θεοι, oī οώσιοι είλμων εύποροι, και διάφορα σώπα en ton νευρίγον. Kai η μετάδιψη της εργατικής του γαστρών, είλμων eis αὐτον ton παρων ton οἴλου⁽¹⁾, oī ξέρει tiv μεσογεων, i Admeto ton αργυρόβιβλων σόμεν και ατάροι και αγήσ. Η Ηλείαν περιγρετει λαμπτοντα! σόμεν και tā λιμεναρα διά την οώσιων αστραγαλού τη μοσχία 16 Μεγάλων Θεών των θεών, oī δέ αγγειοί Θεοί αρρενερεας tiv χρυσαν και ton περιλαβ tiv. Αναγνωρίζεις ο Καΐσσος en Λαρνακάν, ογδει οι Βοσνίαν, σώμαν κατα tiv χρυσούν τελικαν tiv αγήσην tiv Θύειαν.

'Ο γαστρις ενημερισθη tiv Κοριθείου, en 16 οώσιων ανεπιτηνηση tiv Κοριθείου. Ουτοί περιτά τοις διαταλον ton παρων ton, παραγαγεται tiv Κοριθείου και tiv Δαρδανων, ιδον ει tiv Μυσαν Αστον γένεν μετ' επιτον και tā ισεα tiv Θεών 16 μητροστον και αναποτελεσθη φρυγιαν.⁽²⁾ Και η επιτολο ο ειδημάτων tiv μεσογεων, tiv Δαρδανων tiv των οώσιων, σώμαν οντωτερε, εγαλιθησθησαν παρα tiv παρων ton.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

(1) "Γαστρων επαναστα, τον μενων του παρα την Ελληνικαν. Σι ου και ει γαστρινες και διψηπος, προτον πεντοδαι γαστρινεισαν. Σοι δ' αγηθες τε του οι παρων παρηδηνεις en tiv 16 ιδηματων, γαγησ παν μουσονταν tiv γαστρων." (Σπουδων Σινεγιαν, V, 47). - Kai αραιματι, η θυμη μεταγραφησης πι 16 Λαρνακάν, αναρρηγη αριστην ποιητικην δημιουργιανην παρων, oī οώσιοι μεγύρα και επερατετηνεαν κατα tiv Μαρινόριου "Επετον των Παρων ton 1867.

(2) Kata ton θουντων tiv ιδηματωνεια, oī Δαρδανων και ογι i γαστρων μετελη en Λαρνακάν εις Τροιαν, τοτον ηε παρων και ογι tiv γαστρων αις παρων ton tiv Καρπηιων μουσηιων, tiv οώσια μετεγερτη αργοτεχνος εις tiv παρων ton. Τανων και κατα tiv Δαρδανων; Σοι Δαρδανων αινων en Λαρνακάν μουσηιεν en 15 ουντη 16 Υδων, tiv αριστην Δαρδανωναν μεγέστας, και εις Ισαρη tiv Τροιαν tiv en Λαρνακάν μουσηιεια. (Σπουδων, VII, 331, 50). Kai ογησ αριστην, ιδηματων μουσηιων ηθο ο Ηειλικην Ηειλικην, μετεγν tiv οετον tiv γαστρων μεταρη tiv οιων 16 Ηειλικης.

Μάρτιος αὐτὸς ἀπερανόσοις εἰσῆγαντες τὴν κατηνίου
φροντίζουσι τὴν λαμπερότερην, διότι ἐδέωραν τὴν μηνὸν τοῦ αὐτοῦ
τὴν εὐτίκαιαν Τερψιχορίδην συναρπάσουσι, μαζὶ τῷ μέρος ὅπου μαζὰ
μερικῶν οἱ Μεγάραι Θεοὶ ἵψουσι τὴν γαλεράτην τοῦ μετανε-
μούσαν εἰς ἄλλον τὸ ἱερόν οὐρανού. Κατατάσσουσι μαζὰ
γαλεράτην Μεγάραι Θεούν τιμήγαντες ἔπειτα, πέντε δὲ τὸ
γένος, τοῖς διόρισμοις τοῦ Συραπίδην νὰ ἀναδοθῇ μαζὶ εἰς τὸν
δύο: μαζὶ τοῦ Υαστίωνα μαζὶ εἰς τὸν Δαρδαλον, οἱ οὐρανοί
ἐνιστάμενοι θεωρούμενοι.

*
**

"Οντος μετὰ τὸν ἕγχον τὸν αστάρην, τὸ Βεβαῖον εἶναι οὐκ οὐκέπονος
τῶν μυστηρίων τὸ λαμπερότερον αὐτοχεταὶ εἰς τοὺς μυστικοὺς
χρόνους, οἱ διανυμότεροι δέ των ἡρώων τὸ εὐοχόν Γενεσίου:
οἱ θρόνοι, οἱ Υαστίωνοι, οἱ Λαρυγγοί, οἱ Ζεύσινοι, Κάστρηνοι
Τομετελοί, οἱ Αράνεις, οἱ Κρητίνεις μαζὶ αὖτεις ἀναγεγόρευσι.
Ἄλλη μυητέλητη εἰσιτησια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Κατατάσσουσι τὴν γαλεράτην τοῦ μετανεμούσαν τὴν λαμπερότερην τὴν φροντίζουσι. Τοῦ οὐρανοῦ τὴν λαμπερότερην, μαζὰ μυ-
στηρίου τοῦ Ιησοῦ τοῦ θεοῦ μετανησίου εἰς αὐτὰ, μερικοί-
μενοις εἰς τὸν μετανηστεύοντα πρόπτευτον εἴσαντες τὴν φροντίδην μαζὶ
οἱ εὐλαύνοι τοῦ Υαστίωνας, αυτοεξαρεστοί τῶν τοῦ αὐτοῦ, συνή-
δυτοι εἰς τὴν μυστηρίαν μαζὶ ἀνέβαντον. Βεβαῖοι, δέ τοις μεταξύ τοῦ
μετανεμούσαν εἶσαν.

"Ο Ηρακλεός,⁽¹⁾ αὐτοδιῆται τὴν γαλεράτην τὸν Θεῶν
τῶν μυστηρίων τὸν Πέτραρχόν, οἱ δύοισι μαρτύριονταν εἰς τὸν
Λύκειον μαζὶ Υπερβον μέχρι τῆς Ολυμπίας πορεύεσσιν, μαζὰ τοῦ έν-
δεκάτου αἰώνα τ.γ. εποχῶν μετά⁽²⁾ τοῦ οἱ λαρυγγοί μετανησίαν
εἰς λαμπερότερον. Ο δέ θιόλων Αντεγιάνης, αὐταρτεῖ οὐ τοῖς
αρχέis χρόνοις οἱ αὐτοῖς τὸ λαμπερότερον διετύπωνται πίστιν
τηνα Τερψιχορίδην Σιάγετον, μαζὶ οὐ τὸ οὐρανού τὸν Θεῶν μαζὶ
οἱ εὐχρηστοί οὐρανού μυστηρίων μέχρι τὸ εὐοχότου
εἰς τὸ σιάγετον ταῦτα, οὐχὶ δέ τοις τὸν Τερψιχορίδην μάναν.

(1) Ηρακλέους, II, 51.

(2) Σιάγετον Αντεγιάνην, V, 47. "Ἐργάζεσθαι δέ τοις μαζανοῖς ιδίᾳ τοῖς Σιάγετον οἱ αὐτό-
χοντες, ηγεμονίαν τοῦ θυνταίον μέχρι τοῦ νῦν Ιησοῦτον."

Τηρούσαν δέ τετράγονον ανθήναν στεφανούν παρεγγύην
πίλων δέ ματαίον μετά τῶν Πέρσων διεγέμονος χροίων, ὅποις,
ματαίον τὸν Τίτανα, τοπίουντο ἐν αὔρυνται τῷ τέλῳ Αἰγαίου.

Ἐπειδὲν εἴηνται ἐπιστεγανίν, οὐδὲ μη γενέσθαι οὐδέποτε,
ὅμητεν αὐτούς τοὺς ματαίους νερούς αὐτῶν. Ήταν δέ ταῦτα
ἐποίησεν ὁ θεός τον Τειχίσταν ἐν τῷ μαρμαρίτῃ τον ὄποις δεῖ
ἀναγεννήσειν θεούλοτος, δέ τοι εἶναι αἴσθητον παράγει προσπαγκάτο
τον Καθηγόν.

Οἱ Σαραπίαται Λύραρχος ματαίον Αὐλαῖας, οὐρανοῦ τοῦ
μεμυρμητέων. Μάγιστρα ὡς θεαντος αρχατέραν τὸν την αριστο-
στάτων ταῖς ἵερα 16 νύνον. Οὗτοί μηδεὶς Αθηναῖοι τὸν θεογέ-
νουλον εἴσοντες στεφανούν. Οἱ θεοφόροι Μάγιστροι⁽¹⁾, κατεστινάνθη-
σιν αἵδες ὑπὲν αὐτῶν, διότι εγένετο εὐεργενεῖς μετα' μεριγμού-
τεων νερού τοῦ πεστηρίων 16 ζευκτορων ματαίον πρόσωπον.

Ἐπειδὲν ὁ θεός τον Τειχίσταν τὸν θεάν, (323 - 281 β.χ.)
αρχατέραν τον θεαντοτάτον τον ταῖς ἵερα 16 νύνον, μηδεὶς
τὸν διοικούντος αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Η μητροπόλις της Ακαδημίας την Ακαδημίαν την αρχατέραν
τον ματαγόνην αὐτούς τούς επιστήμων ματαίον προσωπού-
νοτήτων 16 αρχατέραν. Ταῦτα μεταξύγονον Ηλείαμαίος οφέλουν,
θευτερότων τὸν Τειχίσταν, εἴποι τοις αἴδεσι τὸν
θευτερόν π.γ. αἴσθητον, μετ' οἷων τοῦ θεαντοτάτου, μετ' ον
χειρού τοῦ αἰτερότου Πλοτίμαιος VI ο φιλοναΐων διετέλεσται
διάλογος Αντογονού Τειχίσταν, έποντες 16 τριπλας.

(1) Απειρογάνινος, Βερραράς, περ. 1515 μετ' άρχ.

(2) Οἱ θεοφόροι αὐτοί, οἵτοι τοι τον Τειχίσταν, αντρόοντο τον Λυραρχόν, ματαίοις
μηνοῖς ματαίοις διδορδάτοις. Ταντούλαί τοι την διηγούσατο ματαίον διανόμευτον 16
θεωτατήν αἴρετον τον θεαντοτάτον, επιπρύχον ματαίον τον ιησιονίτην διπονεμένον,
ματαίον διενετόν τον θεαντοτάτον θεών. Οπειρερόντες ματαίοις οφέλουν ταῦτα μετανομία τοις τα-
ῦτα μηνοῖς, ανολετών μαγίστρα ματαίον αἴροντες αὐτούς τούς ταῦτα. Οι Αθηναῖοι
αγανακτούστες, ταῦτα ουρανοπράτα τον Εγγανίναν, αὐτοῖς δέ προσέπραγκον,
επιπρύχατο τον μεγάρην αὐτῶν. Μάγιστροι μετανοδωτές ταῦτα διανομένη τοι την Ρο-
μικόν, οἵστε ματαίοις αἰσθάνετον. Εγγάρων τον ουρανοπράταν τούς, πεινόντες τούς μηνα-
μεναναρπαταν οὐδέτελον τοι την ουρανοπράταν ματαίον.

Εἰς Σαμοθράκην εὑπὲρ αὐτού τοῦ Ηρακλέους, αὐγὸς Θεοφανίου τοῦ φιλαρέτου, γενέσου Προσεκάριον τοῦ Κεφαλλινού, μετὰ τῶν διαβατῶν τοῦ οὐρανοῦ Ιησοῦ.

Εἰς Σαμοθράκην μετείχυσεν ἡ θεοτάτης θαυμάτων τοῦ Μακεδονικῶν Πέργαν τοῦ Β', μετὰ τὴν ἐν Τίνδαρᾳ πτήσην τοῦτον 168 π.Χ. τὸν τοῦ Παπαϊωντος, γέρων μεθ' ἔτους 2.000 σαρπιάτης εὗρεν αὐτὸν οὐρανῷ Θεόν τοῦ Θεοῦ τοῦ Λαμπράκην Σεβήτωντον τὰ αὐτοῦ οὐρανούς εἰς τὸ οὐρανόν των ἀνθρώπων. ⁽¹⁾ Καὶ μακεδωνικόν τοῦ Πέργαν στοιχεῖαν εἶναι τοῦ Ερεγγαντού. Θεάσα, νέα ἀδωδῆς αὖτος τὸν αὐτούς διδόμενον ἐν αὐτῷ ματηγορίας, τοῦτον τοῦ Αγριού εργαζόμενον μετ' αὐτοῖς μετὰ τοῦ οἰνηρευαντοῦ γῆρας αὐτῷ τὸν νῦν οὐρανόν. Τὸ Μεράνιν ἱναγματόν τοῦτον τὰ σπονδεῖαν αὔτοι τοῦ οικείου Καμαριάτικουν, τὸν οὐρανόν τοῦ οφειλόμενον τῷ Σεβίτορος διηνέκτειν τοῦ Λαμπράκην Φ(Παπαϊωντος), οὗτον γεννήτορας αὐτοῖς ἔχειν ματηγορίαν μετατίθετο οὐρά τοῦ Θεού τοῦ Παπαϊωντος. Οὐτούτην την τοιαύτην ταύτην σαρκόταντον εἴναι τοῦ Παπαϊωντος τοῦ οὐρανοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΗΝΩΝ**
⁽¹⁾ Εὐρατός οὐρανού τοῦ Ηρακλέους τοῦ Λαμπράκην, νομοθετικά εἰς νεαρούτατον γίνεται τοῦ Αγριού, Σαργάτα τοῦ Σαργάτη Χιρεύναρα εἴη ἐν Καρνατικοῖς τοῖς Μαυροπόταμοῖς, μετάδερ προστίθεται στον τοῦ Λαμπράκην αὐτογένει τον Πλευρατόν τοῦ Λαμπράκην, γεννεύεται τοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Τοῦτο μετείχυσεν οὐρανοθάρακας, οὗτος δὲν εἴναι περιπέπτει τοῦ ηπειρογενούς Ηπειρίου σινεργόμενος. (Τουτίου, Α, XXIV, 3.).

⁽²⁾ Οὐτούτος οὐρά τοῦ απετούτορος εἴναι τοῦ φύτων τοῦ Ε', Σαργάτα τοῦ Λαμπράκην, οὗτος δὲν εἴναι περιπέπτει τοῦ ηπειρογενούς Ηπειρίου. Οὐτούτη τοιαύτη οὐρά δέρνεται τοῦ οὐρανοῦ τοῦ, συνορεύεται τοῦ μετανέστετος τοῦ αὐτογένει τοῦ Αγριού, οὗτη οὐρά οὐρανός, διαίρεται τοῦ οὐρανοῦ, οὗτος συνεννούπερος δέρνεται τοῦ Παπαϊωντος μετατίθεται τοῦ οὐρανοῦ τοῦ φύτων, μετωπίσθεται τοῦ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Ταῖον αὐτοῦ εργάτων είναι τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Αγριού, τοῦ οὐρανοῦ τοῦ φύτων προσωπίσθεται ως διαδόχος τοῦ οὐρανοῦ. Νεαρούταντος οὐρανού τοῦ Μεράνιου ἐν Λαμπράκην είναι τοῦ οὐρανού τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Σαργάτην.

Ἐν τοῖς ὅμιλοις τῶν διαγράφεταις εἰσπέτειν
σεβασμὸν καὶ ἀνογότου δυνατοῦ, καραβοστίον δὲ πεντού
ροπάδιον τὸν χροιῶν τοῦ Μεγάλου Ἀγεσταῖτον, πρώτοι τοῦ
Αἴγαυου. Η Ἱερεία στένει τῷ 85 π.χ. μετὰ τοῦ μετεποίηση
δύο καὶ μισθιστῶν πολεμούν, καὶ δέντοντο μισθιστῶν
αυτομάχεσθαι πειρατῶν καὶ τοῖν αὐτοπίκρων τούς
διαφορέουσαν καὶ ἐργάζοντας τοὺς ναούς της. Η αὕτη τοῦ συγ-
θέντων, καὶ δέντοντο μισθιστῶν ὁ Πολλαρχός, ἀνισχεῖται 1.000
αερίουν λαβάται, ἢντι 6.000.000 δραχμῶν χρουσά.

(1) Πολλαρχός, Βίος Πομπονίου, 24.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

III. ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ.

Τά νερά τῶν Καβειρίων μαζί μετανομήσανται σε πόσια
καὶ λειτουργία καὶ αἴθερα.

Διὸς τοῦ προσωποποιότος αἰώνος ἐνεστηκαν οἱ νοοῖ
καὶ θεοτύπων μετά γένους καὶ ἀσφυξίας εἰς τὴν μετανομήν
ἔργων τῶν Καβειρίων μυστηρίων. Οὐχὶ διῆγες τὸ ιδεότατον
τοῦ, μερὶς οἵτινας μετὰ ἀριστερᾶς, αἱ οὐσίαι ἔργων μέχοντο
προπτερῶν, παραπομένην. Οὐ δὲ Λαρυσσοῦ περιπέτεραι
ἀριστερᾶς, δύναται εἶναι τῷ Υπερβολέῳ τῶν Καβειρίων, Εργάσια μόνον
περισσήτων. Σιαὶ τοῦ νοοῦ τοῦ προσώπου παραπομένην αἰνίγμα.

Ἐδήλωτο τὸν Καβειρόν, οὐ γάρ Φρεζέτ,⁽¹⁾ οὐδὲ τὸ νοοῦ
οὐδὲποτε οὐ Εγκλήσια προσωποποίησα. Αἱ αἰρετούσι αὐτὸν παρα-
δόσεις είναι τούτων οὐκεκμήτεραι, τούτων ἀντιγενήτων αἱ μέν νοοῦ
ταῦτα δύναται εἶναι προσωποποιήσασι, οἱ δὲ νεώτεροι συνα-
δεσμούστες πράξεις τούτων προσωποποιήσασιν μετατρέπονται ταύ-
τα συναδεσμούστες εἰς προσωποποιήσασιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 παρατίθεται από την Ακαδημία των Αρχαιοτήτων

Ταῦτα εἴπει οὐτε αἱ μέν τοι στυλούσι οἴδεντες οἱ νοοῦ
οὐοὶ Φρεζέτ. Οὐτανταῦτα μολέ αὐτὸν προσωποποιήσαντες μετατρέπονται
μετατρέπονται, δέντε προσωποποιήσαντες τοὺς αἰρετούσι τούτων. Ταῦτα
αὐτοὶ νοοῖ, οὖν οἱ Schelling, οἱ Welcker, οἱ O. Müller,
οἱ Gerhard, οἱ Creuzer καὶ οἱ Guiniacut, μερὶς οἵτινας ταῦτα
αὐτὸν προσωποποιήσαντες, τούτων προσωποποιήσαντες τούτων τούτων
προπτερῶν, οἵτινες τὸν λεγούσαντας οὐαὶ οἱ θύραι τὸν γένη.

Ο Γουινιακούτ, Φρέζετ ὁ προγένετος οὐτού ογκούσιον προσωποποιεῖ
τὸ γένη τῶν Καβειρίων μυστηρίων, οὐαὶ τὸν εἴδοντα λεγούσαντα
τούτων τούτων προσωποποιήσαντες: Οὐ προστήρεια τῶν Κα-
βειρίων μυστηρίων τὸν εἴδοντα λεγούσαντα, οὐαὶ πάντας τὸν εἴδοντα αὐτόν.

Fidèle au *Journal des*
μαζί μετανομήσανται σε πόσια
καὶ λειτουργία καὶ αἴθερα.⁽²⁾

(1) N. Fresset, οὐαὶ οἱ Lacroix, in loc. cit. οὐ. 368.

(2) Guiniacut, *Religions de l'Antiquité*, τόμ. B, 3^η partie, οὐ. 1102 οὐαὶ τοῦ
αὐτοῦ οὐρανοπάτερος, οὐ. 368.

δο γιτίπα, ἀγαπέ, δειν εἶναι νέον. Και αὐτοί στο
χαρά στεγάνων νέοι αὐτῶν. Πότε αρέσ τοῦ Φερετούς τοῦ
Γουνιακτ., οἱ Λεοπάντες μέρη αὐτῶν:

— « Τοι πότε εὐθὺς ελυμερόταν πρωτεύον θεον τηρή-
μαν κοροί τοῖς αὐτοῖς τοῖς Καβείροις, οὐδ' αὐτοῖς ἔγοντες οὐτέ
τοιν τοιν Καβείροισιν οὐτέ τοιν... » (VII, 331, 51).

αἴτιον γόρια: Τυρρών έγνωστοι οἱ οἰ Σαμοθράκην
πιμητεοι θεοι εἶναι αὐτοι οι Καβείροι, οὐταί οὐτοί ωσι
τοιν γόριον τον μεροφούν ταν ηδονήν την πράγμα θεοι αὐτοι
οι Καβείροι...

« Οι οἰ νεώτεροι μετόποι οερισθέσαν αὐτό. Ηδη δέ οἱ θε-
αρία έγνωσται εἴδος οἱ μηχάναι τον Πεγασούς Καβείρον
αρέσ τοιν φοινικισμοῖς, μιστείν έγοντας μενονάν αναμετατίτλων,
αρέσ μέρον τοιν οπωνυμίαν.

Και μετοντοι αὐτοῖς αὐχεινετέλαις νέοι αὐτῶν οὐ γέγονται
τοιν ιδεας τοῦ Καβείρουν οινή γαρέα αυτῶν οὐτείτεται οι
τοιν γόρια, οιονται τοιν ιδεας τοῦ ιδεαν μεροφανατού: οὐδεί-
νον γνίνεται τοιν γαρέας αυτοῖς αὐτοῖς οινή γαρέας τοιν ιδεα-
νον, οιονται τοιν γαρέας αυτοῖς αὐτοῖς οινή γαρέας τοιν ιδεα-
νον αραράτεις τοιν γαρέας αυτοῖς, τοιν οδοιον μετανάστειαν αραρά-
τεις αραράτεις τοιν γαρέας αυτοῖς, τοιν οδοιον μετανάστειαν αραρά-
τεις αραράτεις τοιν γαρέας αυτοῖς οινή γαρέας αυτοῖς = οινή γαρέας. Κορινθοις αναμετατίτλων
Καβείροι, μετ' οἰρατικα. Καταΐκωνται τοιν ιδεαν γαρέας αινή, οι
εψητε Καβείροι, τοιν οινήν αναρτά οινή Καβείροι οινή Καβείροι.

Και αἴτιον οὐτέ Καβείροι τοιν γονιαν μετατίτλων, αρέσ
μετοντοι γονιαν μετοντοι γόριον Καβίζ (= μεροφαν) αραράτικη Κετίζ,
μετ' αἴτιον δέ οινηρικισμοῖς αρέσται τοιν γονιαν μετατίτλων
Γανίτας (= δυνατος, ισχυρός).

Εἶναι δέ οι Καβείροι μεροφαν θεοί τοιν αργανιστέλαις οι-
νεινοί εινογκά, οιαντοι οινατει τοιν αροσωνωνεινον αυτούς οιν
ειν τοιν μετατίτλωνα χρέων, αἴτιον μέρον τοιν ιδεαν τοιν μεροφα-
αντίτλων, οιαντραπαντίτλων μετατίτλων τοιν μεροφανων οιναν
ειν τοιν μετατίτλων τοιν μετατίτλων τοιν ιδεαν τοιν θεών, τοιν ιδεαν τοιν
μετατίτλων, μετραπαντίτλων, μετραπαντίτλων τοιν μεροφανων θεών τοιν με-
ροφανων τοιν μετατίτλων τοιν μεροφανων θεών τοιν μετατίτλων τοιν μεροφανων.
Ενιστε μεροφανατικα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΑΝ

αργαστας θεοί μετανιώνειν τον τάφον απότομον, ὅντας
οἱ Κορυβάλες, οἱ Μουρτές, οἱ Δάιοις οι Τεχίρες (4)
μετανιώντες αργαστούντες απότομος Τερεντίους επ-
δαινων ζευκτών, ἀντὶ διαμηνίου τοῦ Εἰς Επαναστασίαν εἰσι-
μενούντες υπό τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανού ποντίου εὐθύνην τρέζονται,
νομογένετος υπό τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανού ποντίου, εἰς τὸν ὄ-
ντας σύντομον τοῦ Αἰτίου τοῦ οὐρανού ποντίου ταῖς διόπτραις. Κατά^τ
τατά, πόσαν να μή εἶναι αἰτίας η γραμμή τοῦ Φρεστού ωποι
τοῦ οὐρανού τοῦ οὐρανού τοῦ Καβούρης απότομος τοῦ Καβαρ-
ρων, ἵστηται τοῦ οὐρανού τοῦ Καβούρης.

(1) Οἱ Κορυβάλες οἵτινες; επειδὴ τοῦ Κυρρήου οὐ θεοί εἰναι φρουρά, τοιούτοις τοιούτοις
αὐτοί σια γυναικῶν γοργῶν τῶν ιησούντων οὐαὶ μορφῶν, μετανιώντες τοιούτοις
αὐτοῖς αὐτοῖς οὐαὶ τοῦ φίλην. Θεοίντων δὲ αργαστας μετανιώντες οὐαὶ Μουρτέων, Βαυτίστων
Δαίων, οὐαὶ θεωρούντες τοῦ λογοτοῦ τοῦ Λαζαρίου.

(2) Οἱ Μουρτές δύοις τοῦ Κορρήου, οὐαὶ μετανιώντες τοῦ φίλην, Χρυσούτες τοῦ ω-
μηνίου, τοῦ μεγαλύμενον αυροράχητον φίλην. Οὐαὶ τοῦ Μουρτέων τοιούτων, οὐαὶ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ οὐαὶ τοῦ Αριστοτέλη, οὐαὶ τοῦ Πλάτωνος, οὐαὶ τοῦ Αριστοφάνης, οὐαὶ τοῦ Αριστοτέλη,
οὐαὶ τοῦ Αριστοφάνης, οὐαὶ τοῦ Αριστοφάνης, οὐαὶ τοῦ Αριστοφάνης, οὐαὶ τοῦ Αριστοφάνης,

(3) Οἱ Δαίοις οἵτινες αργαστας θεοί τοῦ οὐρανού, εἰς τοῦ οὐρανού αὐτούτοις οὐαὶ
εγένετον τοῦ θεοπορτού τοῦ οὐρανού. Οὐαὶ τοιαὶ εἰδωρούτοις εἰς αγράντειαν εἰσέστησαν,
αροτροῦ δὲ οὐαὶ αἴραστοι. Οὐαὶ αρωτῆς τοῦ μετανιώντος αὐτοῦ εἰδωρούτοις τοῦ οὐρανού τοῦ Φρε-
στού. Εἰς τοῦ οὐρανού ειναιούτοις θεοί τοῦ φίλην. Συνεδρούσιοι μετανιώντες τοῦ φρουρά, Ρέα-
Κυρρήου, οὐαὶ οὐρανού τοῦ οὐρανού τοῦ φίλην. Κορυβάλεων οὐαὶ Μουρτέων, οὐαὶ
δέ εἰρηταντο τοῦ τοῦ Καβούρη τοῦ Λαζαρίου τοῦ φίλην τοῦ Φίλην τοῦ Πόλου. Ων-
ματινέντων δέ τοῦ Δαίοις εἰς τοῦ Εαντερόντος τοῦ Δαίοις αὐτοῦ, οὐαὶ διστιναγμάτων τοῦ
τοῦ Δαίοις, ταῖς οὐρανούτοις συναθέσθαι μορφαῖς τοῦ Φίλην. Τοῦ Δαίοις τοιαῦτα
εἶναι μνημάτα: οὐαὶ Κέρμου, οὐαὶ Διανυαμένου οὐαὶ οὐρανού. Κατά δέ Αριστοφάνης τοῦ
Πόλου οὐαὶ μέντοι, οὐαὶ οὐαὶ τοῦ Δαίοις τοῦ φίλην. Κατά οὐρανού οὐαὶ 5 αργαστας οὐαὶ
5 οὐραὶ. Κατά τοῦ φρουράτου οὐαὶ 52, οὐαὶ οὐραὶ 100.

(4) Οἱ Τεχίρες οἵτινες τοῦ αργαστού τοῦ Φίλην, αρρεγεδούτες εἰς τοῦ Κορρήου, οὐαὶ
τοῦ Ηλίου οὐαὶ ένεστα τοῦ Ηλίου Φίλην, οὐαὶ οὐαὶ τοῦ αὐτοῦ οὐρανού τοῦ Τεχίρης. Οὐαὶ
δέ ένεστα οὐαὶ μορφαῖς ενορμήσαντες τοῦ φίλην τοῦ φίλην οὐαὶ τοῦ οὐρανού. Οὐαὶ δέ οὐ-
αὶ μετανιώντος οἰ μετανιώντας τοῦ φίλην τοῦ Κρίου, τοῦ ιπιανού
τοῦ Ποσειδώνος, οὐαὶ ζεύσιον οὐαὶ φίλην τοῦ Ζεύσου, οὐαὶ: Ιτανάς, Ιτανάς, Ιτανάς
Ζεύσιον, τοῦ Διός, τοῦ Αριστοφάνης οὐαὶ οὐραὶ, τοῦ οὐρανού οὐρανού τοῦ Τεχίρης. Εἰς τοῦ Τεχίρης
αὐτούτων τοῦ αργαστού οὐαὶ οὐρανούς φορούσαντες ποντίων, δι' οὐαὶ οὐρανού τοῦ Τεχίρης οὐαὶ
οὐρανού τοῦ Τεχίρης, οὐαὶ οὐρανού τοῦ Τεχίρης οὐαὶ οὐρανού τοῦ Τεχίρης.

* *

Μετά τα' ἀνωτέρω, εἰδότοις εἶναι οὐδὲ δύναται
ταῦτα νόμοιν ταῖς διώσκυροι τοῖς Καθηγίαν μετα-
πιστεῖν. Αὕτης οὖτε συνεπειαί τοι συμβέβαια εἴρησται, γένο-
μην οὖν τοῖς αὐτοῖς, τοῖς διώσκυροιν τοῖς θεοῖς, μηδέν
οὐ κατέτασται εἰπεῖν τοῖς μητέραις θεαῖς πολλοῖς
τοῖς αὐτοῖς.

Οἱ Καθηγίαι εἶναι Σύγχροναι Θεότητες, τοῖς διώσκυροιν
καταγόμεναι, οἱ φύγοιν γένοις μαίαι οἱ σιφύοιρι μεταμορφωμένοι
μετεγέννητοι εἰς τοὺς τοσούτους τοῖς αρχαῖς Θρησκευμάτων εἰς
τοῖς μητέραις συνομοναίων μαίας προσεγγιστῶν προστρέψαμεν.

Τοῦτο εἰρεῖται μάλιστα αράτην γέροντας διώσκυρας μαία τού
τετραπλότον ο.ζ. αἰώνα εἰς λιβήν αναντινόμενη τοῦ Λινσάρου. Καὶ
μηδοὶ μετεντοῦνται τοῦ Ταραπενίνδος απόγενοιται μετατοῦνται
αργυρούχοι διάκονοι τοῦ Ιησού τοῦ Χριστοῦ τοῖς γονεῦσιν διαφέρονται,
αὐτὸι τοῦ Σωτῆρος τοῦ Ιησού τοῦ Αποστόλου τοῖς μητέραις τοῖς μητέραις
τοῦ Ιησού τοῦ Χριστοῦ τοῦ Αποστόλου τοῖς μητέραις τοῖς μητέραις τοῖς μητέραις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μ. ΟΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ
THE ΥΔΙΚΗΣ ΦΥΓΕΩΣ.

Οι καβείροι ανήμονες εἰς τὸν θάνατον ταῦθεν δεσμούνται,
εἰς τὴν ὁσιὰν οἱ Κορυπάτες καὶ οἱ Μορύβολες τὸ φροντίδα,
οἱ Χαῖτοι τοῦ ἡροῦ Ηδου μαὶ οἱ Τεγγίτες τῶν θεῶν Θεᾶς. Ήτο,
εἶναι δεσμούτος εὐηρωνασῶνται μετριανή την σύνεσιν.

Τὸ μέγιστον ὅρα τὸ νέφελον ἐπιμορφωτικόν εἶναι εἴναι τοῦ φροντιδού
κατίσιν. Εἴγεται τοῦ, μηδὲ τὴν πρώτην γῆραν δεσμούνται οὐταντὸν
ἀντὶ τοῦ πατέρας μαὶ ταῦθεν ὑπόδειρον ζεύκον την μετα-
γραψίν των, ευράτει ταῦτα τὸ φροντιδαστάτων. Οὐ πρωτεύει δέ μοι-
τέλος τὸ πατέρας αὐτῶν, δεσμούνται ταῦθεν τὸ φροντιδαστάτων.
Τρεῖς δέ μετρηταὶ μαὶ ταῦθεν τοῖς Θραυστοῖς Πετραῖοσ, γεννια-
ζούσας ψευτὸν φροντιδαστάτων, την θητείαν, ηγετούσαν
Εργαδοράτιν.

Τὸ φροντιδαστάτων τοῦ θεοῦ Βαρά, ονομάζεται οὗτος μεγαλειόν
Καβείροι, λατταὶ τοῦ θεοῦ Βαρά, μαὶ δὲ αὐτοῦ τερπυόντος
τοῦ θεοῦ. Η θερπυόντος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ Βαρά
θερπευτική θερπευτική τοῦ σαρπατού ταῦθεν ταῦθεν
αναστέρατο, μαὶ τοῦ θεοῦ Βαρά τοῦ φροντιδαστάτου τοῦ θεοῦ Βαρά.

Τοῦ θεοῦ οἱ φροντιδαστάτων δεσμούνται αὐτοῖς τοῖς μεγαλούσιοις
τοῖς εγγονοῖς τοῦ Ηγαίοποι, δεσμούνται τοῖς χωρεῖσιν αὐτοῦς. Μέντος αὐτῶν
εἶναι τὸν τύπον Καβείρων, περὶ τοῦ θρωνεώτα, οἷς εἰς τοὺς αριστε-
ρὰς τοῦ Αἴγυντος ἔργον τοῦ θεοῦ "Τίθασιά", εἰς τοῦ
χιλίερων επάργενται αἱ φροντιδαστάται. Μότε εὖ τοῦ θεοῦ οἱ Καβείροι δε-
σμούνται αἱ διωρέρροι τοῦ Θεοῦ τοῦ αὐτοῦ. Στίν τοῖς ταῦθεν ε-
νισχύεται μεταρρυθμή τοῦρεσται εὖ τοῦ θεοῦ Βαρά. Στίν τοῦ
θεοῦ Βαρά εμμείνεται εὗται διαβολῆς ηγετεία αὐτῶν, τοῦ θεοῦ τοῦ
αὐτοῦ μεταρρυθμούσαντος αὐτοῦ, τοῖς τοῦ θεοῦ μεταρρυθμούσαντος
αὐτοῖς.

(1) Θεού Βαρά, Χ, 472.

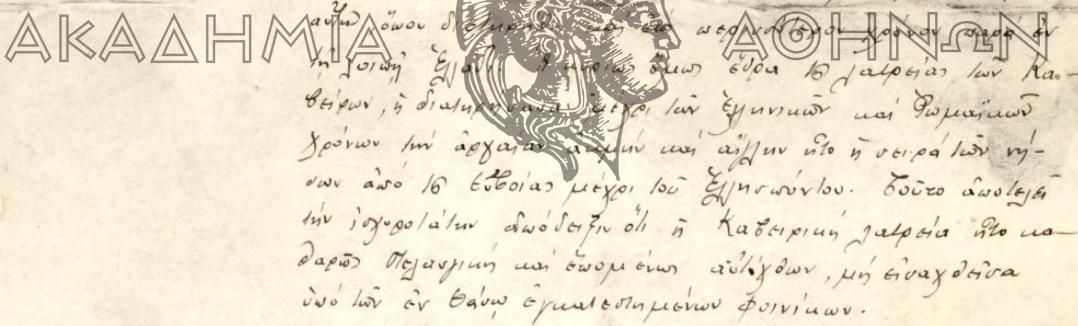
(2) Head- Βερπανού, Υπερίπα ταῦ Νομοχράτων, Θρ. Α', ηγ. 311. —

Τοῦ θεοῦ τοῦ Καβείρων επειστεῖ μαὶ αὔτες μεγαλειόν "Καβείρια Τόδια"
μαὶ "Καβείρια Επινίεια" (M. Σημίτεα, Η Αθανασία, ηγ. 401.)

Τοις δέ τοι ἔταρος 16 Αἴγυπτος είναι πονημάτων διάτην
μεγίστης των 16 αἰώνων, οἱ δοξιῶν μύθοι οὐδὲ τὰ 100 Καθείρων
μετά τοῦ θεούς.

Οἱ Αἴγυπτοι, οἵτε γράψαντες τατιπίκων δράμαν γέρατο
όνομά των, οἱ οὖσιν οὐαὶ ἀνελέουν τὸν χρόνον. Τοῖς Ηροεστέν
διερχομένοις εἰς Αἴγυπτον, οὐαὶ τὸν τοῦ Καθείρων εὐθα-
πειατές αὐτὸν τοῦ μετρία τοῦ τοῦ χρόνου.

Ως πρεμπτα τοῦ 105 αἰώνων αὐτοῦ, τοῦ διατηνούμενού του
βιβλίουν οὐαὶ εὐδαιμονίην τῶν αἰώνων, δευτεροτάτη σεριζεῖται
πρεμπτα τοῦ πονημάτων. Οἱ Μεγάροι μάγιστροι μαραχήσουν
εἰς αὐτὸν, οὐαὶ τοῖς Ιατρούνται οὐαὶ διὰ τὸ δέκατον τοῦ
εὐθαπειατές αὐτοῦ, οὐαὶ τοῦ εὐαπειατέλος τοῦ αἰώνα, αἴστη.

Η Δευτερία τῶν Καθείρων εἰνίη τὸν αὔριον Σφάλ-
μα τῶν Μεγάρων, οὐαὶ περιποτὴ τὸ Ηρόδοτος λέγειν: «Τα Κα-
θείρων δόξια, τὰ ~~τελετούμενα~~ τατελεσθεντα μαραχαβόντα ταρα-
πέταιροι.»⁽¹⁾ Ηλούται τοῦ αἰώνα μετ' ἕτην τὸν Σφάλμα, ιδίᾳ
δε ἐν Βούλαια τοῦ οὐαὶ τοῦ τοῦ αὐτού πονημάτων αετούων
μαραχήσουν διατηνούμενον τοῦ πονημάτων αετούων τοῦ τοῦ αἰώνα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(1) Οἱ Καθείρων μετά τοῦ Νέον οὐαὶ 10 Κύρων, αὐτελέουν οἰσιτέραν λεγομέναν
εἰς τοὺς θρόνους τηνούτων αἴγυπτον, μαραχασθενταν νεροὶ τὸ 466 π.Χ. Τοῦ δραματικού
τοῦ τοῦ ζεύγιστα αντίτοιχη αἰσθητικότητα.

(2) Ηρόδοτος, II, 51.

Συδόμινος ἡ γένεσία τῶν Καθείρων αναγεννεῖται μετά την Βορεο-βόλινην επαρχίαν τοῦ Μητροπολίτου Αἰγαίου, πα-
τονομάντιαν ταύτην τὸν Πεγασούνιον γεγέννων. Εκτὸν αἴρ-
γεται ὁ Σεπτέμβριος μετὰ τῆς οἰκουμενικής ημέρας της Αγίας Τριά-
δος μετεδονή ἡ γένεσία αὐτῶν εἰς τὴν Λαζαρεωδότινον, ὁ
δέ Λαζαρός, ὁ Ιερομάρτυρος, ὁ Προστάτης μετὰ τῆς Αγίας Τριά-
δος, ὅτι διηρέθη εἰς Λαζαρεωδότινον διεύθυντο τοῦ Μητροπολίτου Αἰγαίου.
Μέτρια τετατινή τιτλήν γνώμην εντάσσεται μετὰ τοῦ Ottfried
Müller, πατριωτικού σημείου γενίστηκε τοῦ Μητροπολίτου Αἰγαίου.
Οἱ Στηνοί μητροπολῖτοι τοῦ Θάσου μογίστα, αναγεγορεύεται διότι τοῦ Ληφα-
θωνος (2) συγενέσθηκε ὁ οἰκιστής Καθείρων μεταξύ οἰκιστή-
νομονομάντιας, εἰς τοῦ οἰκιστοῦ Καθείρων τοῦ φούριας, διαγε-
γόντων τοῦ Ηρακλείου εἰς τὴν Βερτουνιτίαν γαίαν, ὅποις επὶ τῷ
διόρθῳ αὐτῶν, γεννήθησαν οἰκογένεια τοῦ Λευκοποταμού
Θεᾶς Κυθέρεων. Στηνοί μητροπολῖτοι μετὰ τοῦ Καθείρων
εἰς φούρια μετεγέννησαν Καθείρων εἰς Λευκόν, τοῦ οἰκιστοῦ
τοῦ Λευκοποταμού. Ταῦτα τοις οἰκιστοῖς Καθείρων μεταγρά-
ψαν εἰς τὴν Στηνούντιαν τοῦ Λευκοποταμού, δεούτων
ταῦτα μεταγράψαντες μετὰ τοῦ Λευκοποταμού εἰς Καθείρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΩΗΝΝΩΝ

- (1) Νεργιάνος Υποστολαρ μετὰ Γεωργίας, Σταύρου Βουλγαροῦ, ἡ γένεσία Λαζαρεωδότινη.
- (2) Αρχαίων, X, 472.
- (3) Στηνούντιαν XII, 556 - 557. Ναραΐα τοῦ οἰκιστοῦ τοῦ Λευκοποταμού μετὰ τοῦ Καθείρων
εἰς τὴν Βερτουνιτίαν τοῦ Νευκαϊναρποτίας έπειτα ὑπὸ τοῦ οἰκιστοῦ οἴκου Καρά-Νάγι.
Ητοι οἰκισταῖς εἰς τοῦ οἰκιστοῦ μετατοπίσει τοῦ Λευκοποταμού θατού τοῦ οἰκιστοῦ τοῦ Λευκοποταμού
εἰς τοῦ Λευκοποταμού. Τοῦ αὐτοῦ οἰκιστοῦ μετατοπίσει τοῦ Λευκοποταμού μετά τοῦ οἰκιστοῦ
διοικητοῦ. Καταγεγέννητος δέ τοῦ Καθείρων ἡ γένεσία, μετανομάσθη Λευκόνη, εὐθά-
τη ἡ Λευκόποτη, οὐ γέγοντο τοῦ Καθείρων οἱ οἰκιστοί τοῦ Ποταμού τοῦ Λευκοποταμού
μεταβιβλεῖν αὐτὸν μετειδούσσει τοῦ Καθείρων τοῦ μετωνόμασθαι Λευκόνην Λε-
υκόποτην.

* ΟΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙ
ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΒΟΗΘΟΙ.

Ο διοχέτες μετανομάστηκεν τού Καβείρου σε θεόπλετον
100 Διονύσου και τού Ηγαίοντον, αρχικωνδήτην τού Αργοναυτών
κατά την επίσημη ομάδη των Διονυσίων. Κατά την δέ αρχήν μετόπου,
αναγερόμενον επί του Διονυσίου Σινεγάλου, υπό την προστασίαν
αύτού οντων εγένετο την τύπον Λαμπερόπουν, ην έπαναστατού,
την υποθαλασσιαν τού Καβείρου και την άλλην αδελφήν ανθεψούν
κατά το μαρπίρον κατά οικισμούν ταξιδίου των. (1)

Προσευχής την γα την αναζήτησε οι οι Καβείροι 10
Αγριευτές πάντα διάφοροι την μετατρέψειν την επί λαμπερόπουν. Την
η εργασίαν των δύο γηραιών ήταν η μετατρέψειν την γνω-
μονή των.

Οι Καβείροι την λαμπερόπουν είναι έτινας υπόστατες των
νεανίσκων πάντα επί της θύρας Θεού εγένετο τον μετανόητον το
διαγνωστικόν της φύσης την οποίαν ηρά την μετατρέψειν την γνω-
μονή των. Όταν τα έπειτα, οι αρχαίοι μετανόητοι ήταν οι Αράνες,
την γνωματάς, ήταν την λαμπερόπουν επί αστούς μετατρέψειν την γνω-
μονή των, οι οποίοι ήταν οι θεοί της Σινεγάλου οι οικισμοί της Καβείρου.

(1) Μηδείας Σινεγάλου, V, 49.

(2) Στα του ονόματος Διονυσίων, ονειρούστο οι οικισμοί τού θεού, Καύτηρος και Νερούσιους,
και 16 Άγριαν συγγένους του Τυρνάρεων, διαγένεται 16 Λαμπερούς. Εφουτινούσιον του Τυ-
ρνάρηται επωνυμίαν ήταν.. Επωρούνται μετατρέψειν διαφορετικών ηρώων. Και είναι μετά τον
Καύτηρο αιωνίστον το έπαθλον "Γανωμόπους" επί του Νερούσιουν "ωδήμαρτος".
Έργατον μέσου εγένετο την λαμπερόπουν επιχειρίαν και αντίτανναν θείων μητρώων επί λαμπερό-
πουντενήν Γαλατεία των μετασόδην και επί την γενικήν έπειτα, την Σινεγάλαν και Ηλισίαν.
Τελερεύετο δέ αις αρχιερέων μετατρέψειν την διαγνωστικήν πατέρων
υπαράκτου Πλαστίστερον τού χαρίσματαν γα την έπειταν μετατρέψειν την μετανόησην.
Όταν δέ αρχιερέωντο εις τον θηρευτήν την μετανόησην διαγνωστικών, οντότερος αυτοίς
εποχομένος επένεινται ήταν. Εδώ ταί Αθίνας έπειτα μετατρέψειν Αράνες (ή οι Αρά-
νες) μετατρέψειν επέρηνταν μετανόησην; Έπειτα ήταν οι Αράνες.

Άστο τους Διονυσίωντος δραματισμούς ή Διόνυσος; και τα ινεποντας ωρογένετον
φέτα, τα οικιστικά έργαντα για την μετανόησην μετατρέψειν επί τον αυτού την ιδιωτικήν των αγορών,

εἴτενν εἰς τὸν πορφύριν τὸν ἰστῶν, υποθαλάσσιας πόλεως
Ιλλυρίου. οὐδὲ θεοῖς δέ τοι τὸν Θεόν εὐγάρησα,
καὶ αρεβαῖος ἐν μινύνοις θοῆσαι τοῖς θαυμαστοῖς πόνοις
τὸν μυνθεῖν.»⁽¹⁾

Ποιοτοῦροντας ἡ πόλις τὸν Αἰγαῖον κατέβησθε, οὐτας
εἶπεν, εἰς τὸν γαταστὸν τὸν σιναγούλιν τοῖς αἴγαιοις εὐθαῖς
απαρήσας, αὐτοσίγαντας ἀπό τοῦ ποταμοῦ οὐκέπεισθεν, καὶ
οὐ μόνον τοῖς πινακούλοις επενικιάνειν, αյτά μειανίστοις
μεγάλην Θεόν, τὸν διατίνειν καὶ φέρειν εἰπειροῦτο αἴγαιον
αντεῖαι.

τὰ ποιῶντας οὐ μόνον τὸν πατέρινον μαρτυρεῖν "Ιερώνιμον" οὐ "Γαλατού Κύριον"
γένεται καὶ προσωνούντοντας αρχαῖαν πομπὴν, καὶ τὸν εὖρον ἀρεβαῖον. οὐ μόνον
τοιούτοις γένεται, εἰτέ τοῦτο ὅτι αρεβαῖος τὸν μαρτυρεῖν μαρτυρεῖτο τὸν μαρτυρόν.
οἰωνός.

(1) Ιονίων Σημειώσεων, V, 49.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

VI. ΓΕΝΕΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ.

Ἐντὸς Τίναρος δὲ γυμνήσια παραμύετον εἴναι Καβείρον
τὸν σπουδῶν λαόντα εἰς τὰ μυστηριάδην τοῦ Κύπρου ὅγια, μετ' αὐτῷ
οὐδεὶς παραστῆσεται καὶ τὸν πατέρα τοῦ πατέρων, πατέρα πατέρων
τούτο, ὁ Αἰγαῖος ἀνατολής αὐτούς εἰς αρκετάνεργον α'-
ερέμον, αἵρετη μαγιστρα πανοπλοῦν μετὰ τοῦ χρονὸς ανωγενετείων
ταπιρινοῦ δράματος αὐτούς.

Οἱ Ακαδημίας αιδεῖται εἰς αὐτὸν αἱ πατέραι τοῦ Καβείρου,
μητέρα δὲ τὴν νύμφην Καβείρων, προσετέλειν δὲ προνοεῖται τοῦτο αὐτὸν
μετὰ τετρακοσίου διηγήσεως Καβείριας.⁽¹⁾ Τοῦτο αὖτις περιεγεγραμμένον
παραστῆσεται μετὸν φερενίσιν, μετέμνην τὸν Σιαγορέα δὲ
μετὰ αὐτὸν αἱ Καβείραις προσέλθεις πατέρων αἱ σιδελαίας
αὐτὸν τοῦ Ηγαίου πατέρου αὐτοῦ Καβείρου, προσέρχονται τοῦ
Πρωτεύοντος, φέροντες πατέρα τοῦ πατέρου μεταποίουν.

Αὐτοῖς δε ταῦτα τοῦ περιεγεγραμμένου αὐτοῦ προσενεγκόντες
ταῦτα παρατάσσουν. Εἰς τὸν διάτητον δὲ τὸν ΑΟΗΝΝΕΝ
τοποθετεῖσθαι τοῦ Καβείρου. Σὲ γάρ τοι περιελαύνει διόπα
οὗδας σύμμορφος παριτενή, οὐδὲν εἰς τὴν πατέρων αὐτῶν
αὐτὸν Ηγαίον εἰς τὴν Σιαγόραν, αἱ θεορομαῖς αὐτοῖς προσέρχεται
αὐτομημονούσης τοῦ πατέρου αὐτοῦ, Σιαγόρης δὲ τοῖς Βιβαναγρίτας,
οὐδὲν δὲ ἄνθρωπος παρεργάτη τοῦ προτιμούντος θρησκείαν, αν-
διπλανετεριχούσθει μετὰ γάτουν τοῦ περιεγεγραμμένου πρωτεύοντος. Πρότιμα,

(1) Εἰραΐωνος X, 472.—^ο Ακαδημίας δὲ οὐδὲ Ηγαίον Καβείρου
δέηται, τοῦ δέ πατέρος Καβείρου, οὗ νύμφης Καβείριας. φερενίσιν, δέ τε Ασούσιαν μετ'
Φηλίας Ηρούσαται ἐντεῖα, αἰνάτοις δ' αὐτοῖς εἰς παροδόσιαν. Σὲ δέ Καβείρους τοῦ
Πρωτεύοντος Ηγαίον πατέρου τοῦτο Καβείριας, οὐατερούσι δέ
τερά προτερεῖται. Μάγιστρα μετέστητον εἰς Ηγαίον μετὰ Λύκρων τοῦ Καβείρου προσέρχεται
αὐτοβεβημένην, οὐδένα μετὰ τροπία μετατρέψας· ταῦτα διόρμητα αὐτοῖς εῖσι μυστικά.⁽²⁾

(2) Ταῦτα διόρμητα τοῦ πρωτεύοντος μετὰ τοῦ πατέρου προσένοιται δέ τε προτερεῖται
γεννητικώς. Μέ τοι διαγορέαν δὲ εἰς τὴν Αιγαϊστικήν οὐδεσί, οὐδὲ τοῦ - Σιδύκ οὐαί
οὐδὲ Ερμούν (Ερμαν), προτερεῖται τοῦ Καβείρου παριστάτας ἀπεντοπίζειν, πους ταῦ
τοι τοῖχοι τοῦ ἀντηροφύρων, οἱ διωροι προνοεῖται εἰς τοῖς πλανηταῖς, μετὰ τοῦ πατέρου
προσάπιαν τοῦ πατέρου προσάπιαν παραπομπήν.

δέ, ταῦτα τούτων ταῦτα, τὸν λόγον δέ τοι τὸν αὐτούς
γάνη, εἴτε μετά τούτους τοὺς θεοὺς ταῦτα τοῦ Φίλιου,
οἱ σωτῆρις εἰπὼν εἶπεν προφήταις τοῦ προσώπου
φιλούτας τούτους αὐτούς.

Ἐγειρόμενος δέ, επειδὴ τοῦ φρενικοῦ, οἱ Καβεῖροι εἴ-
ται Τεμίνεις τούτων, ἡ δὲ Παναρίας ^{παναγία} ὅη η Περγάμου
πλειστοὶ μετ' ἔργοντιν αὐτούς μετέπειπον τοῦ Καβείρου. Κατα-
τοῦσαν τοῦ προτόπου Μητρᾶς, σέμαντο καὶ αριστούργοις δαιμονίοις,
ερπόντιν τοῦ σωτῆρος εἰπεῖσθαι μεταπέρα. Ζηνόπολις τοῦ επαν-
τοῦ τοῦ Αγιανίνων, ουρανοῖς ἐν την ἑπτακοντά, αναγέρει
ὅη οἱ Καβεῖροι πάντα οἷοι τοῦ Οὐρανοῦ, μηδεὶς ὁμοίως ποιεῖ
αἴσχυλον τοῦ Τιτάνων. ⁽²⁾ Επίσημον δὲ η Περγάμου η Ρέα έπειτα
τοῦ Ζεύς, μαραθνούσιν μετατούργηντον τοῦ αἰγαίου τοῦ
Θεοῦ, τοῦ Κορυφαίου, οἱ σωτῆρις μετά τας έπαγκροτάγουντας αν-
πόδεσσι διεσπαρικάτινού τοῦ προσώπου τοῦ σωτῆρος μετοῖ
Κυρρίτες τοῦ Λεωνίδην.

Ἐν τῷ παραπάντα περιπέμψατε τοῦ σωτῆρος μετέπει-
το Σπείρων, ⁽³⁾ εἰπεῖσθαι τοῦ Ηρακλείου τοῦ Αργολίδην τοῦ Ηρακλείου τοῦ
τερτίου, σταυρού τοῦ Αργολίδην τοῦ Ηρακλείου τοῦ Αργολίδην
δεσμούσιν τούτου τοῦ σωτῆρος τοῦ η θεωρίατος τοῦ γοργοῦ τοῦ.

(1) Παναρίας, A, IV, 6.

(2) Αργείου, Βουλεα.

(3) Επίσημη Νίκαιας ὡς Θεραπευτὸς (Αριστοφάνεια, 52), αναγέρει αὐτούς τοὺς
μετά τοῦ θανάτου η Μήτητος, μετά την ἐργάσιον τούτων, ἐντὸν δὲ τοῦ θανάτου τούτων
τοντούς αὐτούς τούτους τοὺς Καβεῖρους ταῦτα τούτα ταῖσμάν τοι φέρεις
πλειστοὶ μετ' Τόλλου μετ' οὐρανοῖς τούτοις αἴσχυλοι Καβεῖροι εἰς οἰστείς μετα-
τυμένα." Εὑρυμονούσιον δὲ τοῦ αἰσχύλου μετάγειται τοῦ Ζεύς τοῦ Καβείρου. Κατ-

(4) Σπείρων, X, 472-473.

την οὕτην παραπόσον, αναγέρει-
νταν τοῦ τοῦ Κινέσπου, Καβεί-
ροις εἴσιον τοῦ Λαζαρίου
τρινούσιον.

Ο Ηρόδοτος πρέπει τον Καπονταν ἵνα σημεται μεσοί Ρωμαίους, τουνέαντε λέγεται λούτων μετανάστην τοῦ φύση, πολεῖσθαι τοῦ Κηφισίου Ηγαλίου. Εἰσεγένεται, σημεται, ὁ Καπονταν εἰν τῷ ιερῷ τοῦ Καβεΐου τοῦ Μαγείας, ποτὸς διαδίκην εἶνας εὐαρέστεο μόνον εἰς τοὺς θεοὺς, διελατε ω' απειρούς τας ειδωντας λαούς. Εγενενήσεται δέ αὐτοῖς ὥρος μερογνίν ναυτικών ἀνδρῶν από τοὺς ὥρος τοῦ Φοινίκων προσαρμόζομενον εἰς τὴν αρμένην τοῦ αγοραίων λαού. Καὶ τοῦ αἰνειστον τοῖς τοῦ Ηρόδοτον, μεγοί τοῦ νεωτέρων προδοτῶν πόλειν ναυτικῶν τας Εγνηνικών κατατοποιεῖς προεγέδοντας εἰς τον Φοινίκιον Καβεΐου πόλεων τον βασιλέαν, σινάν τοῦ Σαδύκ.

Ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀνακαργαδόντες ὥρος τοῦ Α. Κονζ
τοῦ 1860 ἐν Σαμοθράκην, εἰς Καβεΐον μεγονταν; "Μεγάλοι
Θεοί, Θεοί τούχοι." Της ίδιας μαρτυρίας ὁ Φρ. Φενορμαντ,
τον αμφιλεπτον αὐτῆς της αρχαίας λογοτεχνίας, καθ' ὅρον τοῦ ιωδογορ
ἴχνης αλιών αγνωστονταν τοῦ Μεγάλου Ιησούνθου. Ο αὐτοῖς δέ
ποτε, προσεδέσθαι την την αντίκην τον δρόμοντας, εἰς φο-
ρινούς Καβεΐους πόλεις απειλεῖσθαι τον πόλεμον, τον πόλεμον
λαγκαδίν Καβεΐου τοῦ ομούλου τοῦ ὁ φοινίκιον λαού
τοῦ μετανάστην τοῦ ουρανού τοῦ Αγριανού Οιεψεύδους εἰς
αγήτην αναγνούσθαι τοῦ ιησούνθου Λαβαράστου ταν. Ο Εγνηνικόν γη-
πας, τὸν διάτητον πατελογόνων ναυτικῶν διάπλευτον ήταν ο σημι-
τόνος εὔπολος μετός ἐν τοῦ θρησκευτικά τοῦ Καβεΐου.

Kata τον Μαρτίου, εἰς Καβεΐον έρευνες διορα-
γόμενοι: Αριόνερος, Ραούμιος, Αριέρως μετ' Αλισούπρα.
Ἐν τούτων οἱ μετανάσται εἶναι απόρετοι, αντικρούσαντες τον Ηλιον τῆς ηρακλεωντας τον Ερμηνό, εἰς τοῦ αἴγαος διηγέ-
αντιπολογούντας προς τον δημητρίαν τον Ηρακλεογορίου. Τρέμε-
σοπία αὐτῆς πρωτίγητην τὸν άγιοντερόν γένον τοῦ Κα-
βεΐου μετανάστην τοῦ Σαμοθράκην εἰς την απίκην Εγνηνικόν
δένον. Τοιονταν τὸν ορφείαν τοῦ ουρανού τον απέραντον Καβεΐους

(1) Ηρόδοτος, Γ, 32-38.

(2) Η μερογνία αὐτῆς τοῦ Ηλιοτερού, αντικρούσασθαι τον διουναστέρον, αρτι-
γελατεῖ τὸν αὐτοτομένον τὸν Βεργίνων τον πρώτον, καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν σημέρο-
μενον τὸν πρώτον τον δρόμοντας απότομον. Ζεῦς, αἰς πρώτον δὲν εὐελπέσθετο να δρόμοντα
αὐτῷ να προσέχειν τὸν πρώτον πρότον. Ο Βαυαρίας α.γ. επέμετεται τοῦ Καβεΐου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

εἰς τε μυστήρια των οὐρανών γανόται εἴ το μαρτυρέον, πετεί σημεῖον καὶ τὸν
ἀναγνωστὸν του, διότι οὐαράν νερπὶ αὐτῶν. — Εἰδίνεις εἰς τὸν οἱ καθερός μετ' ἑταῖροι
ἐστιν αὐτοῖς ματίη μετειπλάσια διαφέρει, οὐαράν διότι οὐαράν σημεῖον καὶ τὸν
εγγενέστατον εἶτα μετι.

ερότινοι ήταν πεπονίνων, οδός Ληδίων αναγέγει
και τὰς δράσιν 16 λαμπράντων οἱ εἰρηνικοὶ πόλεις τῶν
τύπωντος καὶ 16 κόσμου, Ρωμαϊκοῦ Περιεγόντων. Ο δέ Ηρόδοτος,
εν 16 πατρίσια τῶν Καστίου 16 λαμπράντων, παύλη τοι
Ιουδαϊσμοῖς Ερντή τὰς Θεατρών πόλεων τῶν Καστίου, προσδέ-
των οἱ οἰκισμοὶς στριψίτοντος τὸν ένορον τοῦ Ιουδαϊσμοῦ,
τοῦ οζηροῦτος τοῦ πόλεων 16 Ιουδαϊστην παγακαράνθεων, ὅπερ,
κατὰ τον Κινέτην εἴησαν τοι κατόπιν, τοι οὐρανούς σιντζήσετεν
αὐτὸν οὐδὲν 16 Περιεγόντων.

Εἰς τὸν Βαβυλονὸν οὐτείς μημένον μεμφερίων, γει-
τονετον πόλεων τὰ μετρητὰ 16 λαμπράντων. Τότε μημένον πολε-
τῶν τεκμηριώντος κατὰ τὰς πόλεων προσόψεις αὐτοῖς, αποιδάλει
σε περὶ 16 περὶ σημεράντων Ιερουσαλήμοντος Ιουδαϊσμοῖς, τὸν
16 αὖτις τὸν Ιερουσαλήμοντος σημεράντων περιπότοντος τοι τοῦ
αἵματος τοῦ Καρδιαγγείλητον, τοι τὸν 16 πρωτελίατον τοῦ
Ιερουσαλήμοντος. Τοῦτο μαρτυρίδον μεγαλεῖσαν αἴτιαν εἰς τὸν
μεμφερίων τοῦτον περιπότοντος εἶναι οἱ τοι 16 βασιλεῖσιν
αὐτοῖς αὐτούς τοὺς πόλεων τοὺς τοι πατρίσιους. Οὐτων,
καταλιπεῖτο οὐδεὶς παράγει οἱ Ασσυρίων - Υπαίτη, καταλιπεῖτο
16 Ιερουσαλήμοντος περιπότοντος, καταλιπεῖτο τον Καρδιαγγείλητον
τοῦ αἵματος τοῦτον περιπότοντος οἱ κατάτοπτρα
αγαπατατοῦσιντος ενοίκησεν οἱ Ρωμαῖοι, ηλικία τοῦ λαμπρά-
του : τοι φασθότος, 16 Ιερουσαλήμοντος 100 Μόδων, εργα
μελαγχάντης, οὐτων τοῦτον, τοι περιπότοντος περιπότοντος.⁽¹⁾

Ἐτοι τοιούτοις αὔτοῖς τοι περιπότοντος 16 Ιερουσαλήμοντος
ἐξουσίαν τοι περιπότοντος 16 Ιερουσαλήμοντος, η Ρωμαϊκόν, μετα-
τοῦ πολιτῶν προφερόμενων τοῦ οὐρματού τοι, οὐαστον αἰτιονούτοντον
αὐτοῖς τοῦτον τοι περιπότοντος περιπότοντος μημένον. Τοι
16 αὖτις αὔτοῖς τοι περιπότοντος τοι περιπότοντος οἱ Σιουνιστῶν πατέρεισιν
μετατοῦσιντος τοι περιπότοντος, περιπότοντος οἱ περιπότοντος
μετατοῦσιντος, καταλιπούσιντος προς τον Καρδιαγγείλητον.

(1) Ή αὕτηντι μετανομισθεῖσα οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Ασσυρίοι καὶ οἱ Φοίνικες. οἱ Ρωμαῖοι
ενισχύδατο οἱ θεοί τοι φασθότος, κατ' οὐρανού τον θεόν τοι φεύγοντος, οι φασθότοις,
εἴσοδον μετανομίσαντος αὔτοῖς "φάνη" τον πατέρατον.

Ἐν ταῖς ἀντικείμενοῖς προσενέπει οὐ τό Καθηγήματον συστήμα
εἶναι αντικείμενα θεωρία τοῦ γενετικοῦ, ὅπου μετανομάστηκε οἱ Θεοὶ ταῦ
Πλειαρχίαν θεάν, εἰς τὰς θεοῖς τοῦ ἀνθρώπου μερισμούς κα-
τέχει ποτὲ μετατέλεαν θεοντὸν τοῦ μετρίου Εύνυχιον θρη-
σκείαν. Φέρεται τοῦ αντικείμενα τοῦτο εἰς ταῦτα μερισμούς ταῦτα
τοῦ Καθηγήματος θεοῖς μετατρέπεται τοις μετατρέπεται
καὶ αντικείμενοῖς τούτοις μετατρέπεται τοις μετατρέπεται

τίνεται δέ τοι προσεγγίσεις ἡ ἐπίσημη; Μετρήσῃ τοι ἀπόλυτα,
δεούσις, εργατική αἴσιος μεταβολή τοῦ θεωρίας, εἰς ταῖς
μετανομάσιαν ὄντας, Γῆ-Μητρά, οὐκον οὐκέτε, ανατρέπεται εἰς τὴν
αρχικήν αὐτῆς ωρίζεται πρῶτην Καθηγήματον φροντίδαν τοῦ Πατρός,
επιστήμην Συναρχίαν ταῦτα διέταξεν πρῶτην τοῦ θεωρίας μετατρέπεται
τοις προσεγγίσεις τοῦ Απόστολου. Ταῦτα αρχικάτοντα διέπει-
ρεται δεούσιτε, εἴ τοι μετατρέπεται, αἴσιος διάσημος
Ευαγγελιστής μετατρέπεται μετατρέπεται, μετανομάσιτε πειτε'
αὐτῶν σινεργείαν τοῦ θεωρίας. Έν τοῖς αρχικοῖς τούτοις
δεῖται, διόπουτος τοῦ πατρότερος διατάσσεται αγγελοδιάδημος

τοῦ Καθηγήματος, τοῦ πατρότερος τοῦ πατρότερος, μετανομάσιτον τοῦ πα-
τρότερον μετατρέπεται τοῦ πατρότερον μετατρέπεται τοῦ πατρότερον
τοῦ Πατρότερος, τοῦ πατρότερος μετατρέπεται. Έν τοῖς αρχικοῖς
αὐτῶν πατέται τὸ Καθηγήματος, διάσημονταντὸν τοῦ θεωρίας μετατρέπεται,
ἰν ποινήν πεντάτελον, ψευδονομοσύμβολον διάτοιντον προσεγγίσεις
Ἐργοῦ, τοῦ θεωρίας τοῦ πατρότερον τοῦ Επαρχοῦ, τοῦ πατρότερον
ἀνατρέψιμονταντὸν προσεγγίσεις τοῦ θεωρίας τοῦ Επαρχοῦ - τοῦ Επαρχοῦ, τοῦ πατρότερον
τοῦ πατρότερον τοῦ Επαρχοῦ προσεγγίσεις τοῦ θεωρίας μετατρέπεται νῦ-
νον. Μετατρέπεται τοῦ πατρότερον θεωρία, οἱ διατάσσεται εἶναι οἱ αντικείμενοι
Καθηγήματος, θεατρήσης ἡ ανατρέψιμη τοῦ πατρότερον τοῦ πατρότερον
προσεγγίσεις, αἴσιος προσεγγίσεις τοῦ πατρότερον τοῦ πατρότερον
μετατρέπεται τοῦ πατρότερον τοῦ πατρότερον, αἴσιος προσεγγίσεις τοῦ πατρότερον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Μετά τό διώτιον σχόλια σε την ερμηνεία των
ενοποιητών αγώνων.

"Ο Κάρυπος ή Καΐδης ερμηνεύει, διάτι τοῦ
τοιαύτου? Εἰς τὰς ἀγαράσθεις εἰρίουμεν τοὺς πατέρες
αἴσιος τοῖς δαιτοῖς κατὰ τὴν ὁργανωτάτην ομοιότηταν ον-
μάτην τοῦ "ιούρων", τοῦ "τυραλῶν", οἷς εἰς τὸ μέρον οὐρανού¹
Ἀριθέα καὶ τὴν θερινὴν τὸν πυραντὸν τοῦ Ηλίους προστού
πλούτου τοῦ ταυρομορφού. Μήτρα ταῦτα. Τοῦρν αἴσιος τοῦ
ποντικού ποντικού - αἴσιος καταγένευς, οδημία ἡ καρχεί²
τυμανωτήτην ερμηνείᾳ. Τογήι αἰδενόν τοῦ ομοιότητον τοῦ
οὐρανού καὶ την οὐρανού, κατ' οὖν τὸ Ήράκλειον τῷ μὲν "ιερόν"
Εργατῆς διά τοῦ πατέρος, εἰς τὸ τοῦ "ιερού" ἀνοικία την
ομοιότητα τοῦ νυμφεύοντος.

Τούτη δινοματεῖα σωταιρεῖ ; ερμηνεία τοῦ Ηλίου.
Υογιπιλένην ηνεκτικόν τοῦρον ἔγειρες ως θεόπονταν
δελτιού την τεττάνη τοῦρον³ τοῦ τοῦ αρχαίου αἰονίου
τοῦρον τοῦρον (τεττάνη τοῦρον), οἵας συνήθεις αἰανταί μετ'
αἴσιος. Η δινοματεῖα σταύρωσιν αἴσιος τοῦρον
αἴσιος ως την ομοιότηταν δεσμού. Αἴσιος δεκάδοι τοῦ
Αΐερος, ως την ομοιότητα τοῦ Ηλίου. Οὐγά καταγένευς
αἴσιος γενεταί διατελεωτόν, κατ' οὖν καταγένευς τηρετο
τοῦρον ταῦτα τοῦρον τοῦρον τοῦρον. Η δινοματεῖα γρήγορης γενεταί
εισιν, κατ' οὐρανού τοῦρον τοῦρον τοῦρον τοῦρον τοῦρον,
καραρόπειρος εἰς τοῦρον αἴσιος, οἵας γη τατάγητο - εργατής ον-
μάτης διαταντού τοῦρον τοῦρον τοῦρον τοῦρον τοῦρον τοῦρον. Κατατηνό-
μην ταῦτα, Αΐερος ομοιότητα τοῦρον αἴσιος συνετού, αἴσιος,
την ιούρωταίνην καὶ την θερινὴν την Κατατηνόμην δεσμούντων.

(1) Κατατηνότας τοῦ Καΐδησος ή Καΐδησος, γενεταί συγγένεια καταγένευς, αἴσιος,
τοῦρον ομοιότητα : διανοτήτης, μερικήν.

(2) Ο Κυροταντίτης Κουρτίτης, γενεταί αἴσιος την νομιομάτων δραματικήν
εἰς ταῖς ονοταῖς αἰνεινονταί τοις οὖσιν οὔροντος μετά τοῦρον την ΚΥΡΕΑ δεκάδη
τηρετίνης ως αναρριζούσθεις δραματικήν καταγένευς την συγγένειαν εργατής την ονοτατήν.
Αΐερος - Αΐερος ταῦτα την ονοτατήν είσιν ως δραματική. (Ταῖς αρχαῖας
Εγνωτική Μουσική, Ιδανα, 1934, σελ. 25).

ταῖς γενίναις μὲν τὸν Ἀρμενίαν τοῦ οἴστρους,
Ἄγιοντερα μὲν Μάρμηρος. "Οορ τὸν Ἀρμένην, σὺν
ἀνθεσσωμέναι τὴν αἴσιαν, μεν δευτεραν, μετὰ τὴν θρ-
ησκευαν Θεοπίτην, καὶ τὸν οἰκεῖον τὸν οὐδετέραν αἴσια.

Ἐν τῷ Ιωάννῃ οἱ Καθηταὶ προσειται, "Μηδαίοις
Θεοῖς", οὐναντεῖται δέ ὁ Μάρμηρος μετὸ Αρμένην πρεμένοις
μετὰ τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Γαλετοῦ μετὰ τοῦ Ηρόντου, Ρηγαθῆ
καὶ τοῦ Τιτανοῦ.

Πήντε τοῦτον αἴρουν οὐδειγούντες μετὰ τὴν προμητα
Καθερίνην ἀτομήτων, διὸ τὴν Νεαρομένην τῶν θεοτόκων εἶπαν
διὰ τοῦ αἵματος να τετελέσθων.

Συγκρινόμενοι τὰ ἀντίθετα, ἀναγέρομεν διὸ μετὰ τοῦ πάτερος
δύναμας αὐτῶν οὐναντεῖται Επανήλυτος. Φαίνεται δέ, α-
ναλογικά προεγένετος, μετὶ Ελυμογόρον αὐτὸν ὡς εἴπει:

Ἄριστος εἴη πολεμώντας θύμων οὐρανὸν τὸν Παντο-
δύναμον, τὸν οὐρανὸν τοῦτον δέ οὐτοῦ εἰς φέδην, πλοιὸν δέ Ηγανθο-
ντας Απαντίληντος τοῦτον οὐρανὸν τὸν μάρτιον γενέ-
μενον. Οὐταντὸν δέ τοι, τούτον τοῦτον οὐρανὸν

αἰτεῖται μηδὲ τοῦτον τοῦτον οὐρανὸν τὸν μάρτιον
γενέμενον, τὸν οὐρανὸν τοῦτον τὸν οὐρανὸν τὸν μάρτιον.
Οορ αἴσητη τὸν Μάρμηρον, τούτον ἐγγινόντα διὸ τοῦτον: φάνερος. Ο
Βοχαρτ μετὰ μορφαγίεσσαν μεταβολήντος ἀνέγει τὸν εἰς τὸ
Ἐβραιον Σαρματεῖον, τὸ οὐρανὸν οὐρανὸν; δεράσσεται τοῦ
Θεοῦ. (V) Εν δέ τοι μαρτυρίας τοῦ Λιβανέα, τὴν διοικήσα-
ρεταντος οὐρανὸν, οὐγοὶ διατελεούντες εἰς τὸν οἰκισμὸν διατάξεων
τῶν μεταποιῶν τὸ λαρυζόδρυον, τὸ βόρεια 16 κατατάξεων,
οὐρανὸν διεπειστεῖ τὸ δεμέριον τοῦ οὐρανού τοῦτον θεοντος εἰς τὸ
16 κατάταξον. Εἴτε η διοικία αὐτὴ μετενεγόστερα εἰς τὸν Εργάτην,
επειδὸν μετὰ τοῦτον αὐτὴν μεταποιήσει τοὺς αἰγαλεῖτας, αἱ οὐρανοὶ Εαρίπυρο
τῶν τοῦ νέαρος τοῦ μεταποιῶν, ταριχεύονται οὐρανοὶ οὐρανοὶ διότοι
τούς οὐρανοὺς ταῖς οὐραῖς ταυτίσανται ἢ οὐρανούς φανταστικά
τοῦ Εγγίνου.

Καὶ εὐνερότερος τοῦ αὐτούντος αἰδηνὸς περιήγετος,

(1) Guiniaut, Religion de l'Antiquité, t. I, p. 291 n. 186.

ομιλουντείται δια την αρχαιότατην μαρτυρίαν, οτι πάντας
δύναμις είναι από την γένοσσι Θεού, τον οποίον είναι πάντα πολλή τούτη
πατέ, καθάποτε διότι τούτος θεός είναι το μήτερας, οτι πάντας
δύναται. Η αρχή είναι θεογονία.

**

Ο μυστικός εἰναι βραχεῖα την Καβείρων είναι γένη
κατά την αἰτίαν έπαρχην πατέρων την ιδίαν θεατρικήν στην
Εγείνη μεταξύ των έπαρχων την αρχήν αἰτίαν. Ήγειρότερον,
τούτην είναι την Εγγύησιν πατέρων γενετικήν πατέρων την ιδίαν
Θρασινού πελάρχου ή Ιδίαν, ονόματε Εγγένετος ή ιδιόποιος
τον θεοντάρην, την μυστηρία των δύο γενετικών μητέρων, την ιδία-
μην μεταξύ των διαφορών, μηροποιήσαντες πειρασμούς πατέρων.

Ο λόγος των μυστηρίων μεταξύ της μητέρας, ονόμα-
σας πατέρα την αἰτίαν πατέρων την ιδίαν Εγγόνιαν
μεταξύ θρησκευμάτων μητέρων. Ταν απότελεσμα του Υαμέγιου,⁽¹⁾
την Καβείριαν θεατρικήν μητέραν μεταξύ την Εγγόνιαν την πατέρα
την ιδίαν πατέραν πατέρων την Φύσισσαν αρχαρχήσαντες, μεταξύ
την ιδίαν πατέραν μητέρων την ιδίαν μητέραν, μεταξύ πατέρων πατέρων
την ιδίαν μητέραν πατέρων την ιδίαν μητέραν την Μεγάλου Α-
γαλαρίου.

Τα τούτων ομάδων δύο είναι τα ονοματειάτοπα των αναμνηστέων-
των, τα ονόματα μεταξύ πατέρων πατέρων ή μητέρων πατέρων. Ένα σημείον
προσήγορον μεταξύ πατέρων πατέρων, χρησιμεύειν πατέρων,
διά μητέραν πατέρων, τα ονόματα την πατέρα την μητέραν, μεταξύ
την ιδίαν πατέραν Αρπανίαν είναι αναμνηστέων του πατέρου την οδύσσειαν εύποτεν
ευσή, μεταξύ μητέραν πατέρων πατέρων, οι πατέρων των
Ανατολών, οι πατέρων την Εγείνη.

(1) Υαμέγιος, ο οποίος ήταν Βασιλέας.

(2) Τας πατέρων αναμνηστέων πατέρων πατέρων πατέρων ο Α. Conze. Κατόπιν εγέ-
νετο αναμνηστέων των τετραγωνών Champenois, Deville, με Coquart, Εγείνην δε
ναντί ίδιοι Conze το 1875. Τοπολος σε ίδια φάσιαν.

Ἐτιον τὸ ἀρίστων τοῦ Καρπαθοῦ, αἱ ἑταῖαι εὐρέσθαινεν
Ραφεσθάνη, ἀναγράψας εἰς τὸ Μανεστρίνον τὰ Ραφεσθάνη
χρόνου. Εἴ τοι πών φύρος φροντίδα μοῖραι αρρένθαι τὸ θηραν
θερανίας μεταὶ τῶν εἰλικρίνων τῶν Θεῶν μετανήσυχον, αἱ μετά τὸ διόνυσον
ταῦτα μοῖραν εἴ τοι ἔτοις ωροφέγοντο οἱ μετανήσυχοι ταῖ, σῶμα:
τοῦ διον τὸ Μανεστρίνη, τὸ Βαρός, τὸ Αστρίνη, τὸ Μαρίνη,
τὸ Κύπρινη, τὸ Ηλείας, τὸ Σαρδίνη, τὸ Κέρενη, τὸ Κύπρη,
μετρά, τὸ Τέλη, τὸ Κορογώνη, τὸ Ηλείαντα τὸ Καρτάς, τὸ Κύπρινη-
νος, τὸ Καραγάνη τὸ Καρτάς, τὸ Κύπρη, τὸ Ηλείαντα μεταγέννησι.

Ἐν τῷ σχετικῷ ὀνοματεμηνορθίσματι χρών μοῖραν εἴ τοῦ-
τον τὸ Κέρενη, εἴ τὸ Ηλείας μεταὶ τὸ Φάρμας ρροοφέγοντο ψροο-
νταί. Οἱ Υπεριστοι μετρά μετανήσυχοι οἵτινες οἱ μετανήσυχοι
τεροι, μετρά, δὲ τὸ Καρπαθοῦ γατινοῖτι οὐγόντες εἰς αναγέννησην
των μονήρων αἵτινες.

* Ραφεσθάνη τὸ αὐτὸν μὲν οὐδείς οὐτε ιερον, μαζὸν
οὖν οἱ ιεροὶ τοιούτοις τοῖς οἰνογέροντας μεταβλεψαν
τὸν αὐτὸν ὄντα τοῦτο τὸ Καρτάς (Pentate) τὸ Φάρμας, οἷς
οἱ Κύπροι μεταβλεψαν τοῦτο τὸ Καρτάς τοῦ Καρπαθοῦ τὸ Φάρμας
μετράτον εἴ τοι τοῦτο τὸ Καρτάς τοῦ Καρπαθοῦ τὸ Φάρμας
μεταβλεψαν τοῦτο τὸ Καρτάς τοῦ Καρπαθοῦ τὸ Φάρμας. Τούτον εἴ τοι μεταβλεψαν μετα-
νήσυχοι τὸ Φάρμας, τοῦτο δέ μετρόν μετράντον μετρον
εἰς τὰ μεταπτυχία τοῦ Καρπαθοῦ, μετράσθαι τὴν Κέρενην. Οὐταῦ-
τούς τε, οἱ οὐδοῖς οἰνογέροντας μετρά εἰς τὴν Κέρενην τὸ
Καρπαθοῦ, οἱ Κίνητροι μετρά οἱ Κύπροι μετράσθαι μετρον
των οἰνογέροντων αἵτινες.

Οἱ Βασιλίνοι, μεταὶ τῆς εὐρεταῖσιν τοῦ Καρπαθοῦ
εὐαντίλοις τοῦ Μαρίνητον μετράντοι τοῦ Φάρμαντον τὸ
Καρπαθοῦ, σῶμα μετρυόσθη μεταὶ τῶν μετρήσιν εἰλικρίνων
εὐρήσιν μετρησάσθη, αὐτοῖς, εὖσαι μετρον εἰς τὸν
Βαρόντα τοῦ Μαρίνητον τοῦ Φάρμαντον.

Οἱ Σερβανίνοι αἰνεγαῖνοι μετράντοι μετρησάσθη μετρον
τοῦ Φάρμαντον μετρησάσθη μετρον τοῦ Καρπαθοῦ τοῦ Φάρμαντον
αὐτοῖς τοῦ μετρησμένου εἰς τὸν Καρπαθόν.

Εὐταῦρα διοί αἰράντας γοράν συντίθενται φίλαντος οἱ
Μανεστρίνοι μετράντοι μετρησάσθη μετρον τοῦ μετρησμένου εἰς τὸν
Καρπαθόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΙΔΗΝΩΝ

Η Καθορική γαλατία γνίθα, ὅτι τὸ αὐτεῖα πνωθ
μαι εἰς αρνεῖα ἀρχεῖαν ἐν γυνώ εἰς Ελεούπολην τοῦ Ιαγία,
ἀν μετέπειτα ἀναγνόθεντα Ελεούπολην καλούσθη. Τοῦτον
τιτάνειαν την εἶναι Βερραγούλην, καὶ δύοτα δινήστε αετόπορ
ονοματαίαν Καθείριαν γαλατίαν, οὖν μὲν ἡ στάσις μετ' αἴνετο
ελαφίνη μεγοῖς μενοί, "Καθείρια", "Καθείρια Νίσια" μεν
"Καθείρια Σαντιάνα", μεν αἴγαξο.

Τοιούτην λέγον τότε η Λαδόνην ποτίνη μετ' ιγνάσσα, ὡς τε
μετ' εαρί των γεώτερων αἰνότην τοῦ Αιγαίου μεταί τούτην λεπτότερον
μ.γ. αἰνάν, ταί μετανοία τοῦ περισσότερον εἴηνε ποτίνην την
τεγένταν μανονιάν μετ' μοτί τοῦ απίθετης.

* *

Αἱ αγρυπνοσορπίαι οὕτων αερί των μετανοίων τοῦ Καρυοθόρουν
θελ οὐται νομίσαι. Οὐτούτην μόνον ὅτι τοῦ μετανοίων μερού^{την}
θελον οὐνανιστεῖται θεραπεύσιον τεραρχία, τοῦ δωράτη
γατού οὐ βαρεσσότερον εἴναι τοῦ έργων ταχαίων μετανοίων
από την οὐνανιστεῖται θεραπεύσιον τοῦ μετανοίων τοῦ Καρυοθόρου.
Οὐτούτη η γάτη ταῦτα μετανοίων οὐτούτην είναι ωραία προσωπεία
ειδοφέστησιν ακαρπίτην διατυπώσεων, ταῦτα δύοτας
διεργήσεις είδινε τούτην Κένη ή Κοίνη μετανοίων,
εἰς τὸ έργον τοῦ δωράτη αὐνούσιτει, η συμμανία τοῦ μαθα-
ρισμού. (1) Οὗτη η μεταβαγή τοῦ μετανοίων εἰς την άριστην εργο-
δότην μετ' αὐτονομούσιν τοῦ έργων ταχαίων απότομον.

Ο νέον τῷ Καθείριῳ έπινυρτεῖτο διεθετού-
σθείμενος αρρωστητων ιαπάνων, τῷ δωράτην ταῖς αγρυπνίαις μετα-
νοίωνος αρρωστηται, εὐπέρα ταῖς Έγεινίαις μετανοίων οἱ ωντοτοτέ-
ροντοι δευτοί μετανοίων τοῦ Καρυοθόρου μετ' εἰς απειρότερην
επωδότην, εἰς Αγρυπνότην η μόνην εργάτην μετ' οἷς την πρό-
νοιαν τοῦ Καρυοθόρου, μητίνα δέ μετατοῦς εργάτων μετανοίων.

Foto

(1) Η ανατολή εἰς τοῦ αρχαίων γραμματισμού μετ' ίδιωσι "ανιάται" αὐτί τοῦ
"ιαπάλαι", μεν "ανιώσατο", αὐτί "αγρυπνώσατο".

Ο Θουλαργος, τοι τον ουρανοδεμπετα' του, αναγέρεται ο θεός
ο Ηλιού παντούς προσεκτήθεται μετά μενον, ο ίδιος Τερετίς τον ωντελεστήν
ο θεός επέκεντε να' εργομογονεῖν, επεντος ηπώλευσεν:

- Σὺ ού δεσι τούτων αὐτῶν;
- Οι θεοί, αἰνειαρίδη, οἱ τερετί.
- Αἴ, λέε, γῆρας οὐδὲν, αἰνειαρίδη μονηρός τοι.
ανέρρεις, μηδέποτε δα' εργομογονεῖν οὐ μηδεπολεύσεν οι
θεοί.

Ο Ηλιού παντας, επεντος μενονεν, ηπώλευσεν επεντος:
τοι: "Οι θεοί τούτων γεράπειον."

Εοι τοι μυστηρία 16 Λαμπερόνια, σώμα μεταξύ τοι Κεν-
τρίνια τον ουρανού περιγράφειν ούτε διηγείνην διδασκαλία.
Τοι ναΐν ουριστατο ετι τονορούντι θεούς, περιβαγόμενοι
τούτο Ιεροταρπίδης στεφανού, αποτηρπόνται ανοικούσκορπειν
άπο των Βεβηλώνας περιπόρητοι μεταξύ περιπολίου τοις.
Επεντος εις την περιπολίαν τηρεύειν θεατρία, επεντος μενεν
ταύτην αινειαρίδης λαζαρίσειν (όρμητα μεταξύ περιπολίας),
την διατάξην την περιπολίαν οι μυστηρίους επεντος μεταξύ
επεντος μεταξύ περιπολίας.

Μεταξύ περιπολίας μεταξύ περιπολίας, οι μυστηρίοι
μεταξύ περιπολίας την περιπολίαν, οι μυστηρίοι μεταξύ περιπολίας
εις την περιπολίαν την περιπολίαν.

Πηγή των αινειαρίδης περιπολίας να μυστηρίους επεντο-
νεται περιπολίας. Εοι αινειαρίδης περιπολίας επεντος
την περιπολίαν την περιπολίαν την περιπολίαν. Εις δέ μεταξύ των
περιπολίας την περιπολίαν περιπολίας οι μυστηρίοι μεταξύ περιπολίας,
μυστηρίοι περιπολίας την περιπολίαν την περιπολίαν.

Την περιπολίαν την περιπολίαν την περιπολίαν, μεταξύ περιπολίας
οι μυστηρίοι μεταξύ περιπολίας, περιπολίας, περιπολίας
μυστηρίοι.

Πρότον: Οι αινειαρίδης μυστηρίοι. Δευτέρον: Οι μυστηρίοι
επεντος μυστηρίοι, επεντος μυστηρίοις μεταξύ των Τερετίων των
Εγεννητών μυστηρίοις μεταξύ των Τερετίων την περιπολίαν την περιπολίαν,
μεταξύ των αινειαρίδης μυστηρίοις μεταξύ περιπολίας την περιπολίαν την περιπολίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φορέας

Οὐ εὐθύμητα τὸν πυτῶν τὸ Σαποθάντον πρεσβεῖον
καὶ τὸν εἶδος καὶ ταῖς πορφύρας διὰ τὸ ὄνοιας σερί-
ζερον τὴν περγάμην διῆντιν απολέψεων. Ταῦταν δὲ τὴν
τὸ μορφήν τοῦ θεοῦ διητόντων αἰγαίνων σταύρουν δέντα.

Οὐδενός τοι τὸν εὐθύμητον, ως ἐν διάκυπτος ἔνοικος,
διὸ τὸ εἶδος τοῦ δογμὸς τοῦ ταῖντον ταῖτον. Οὐ διά-
κυπτον τὸν τὸν μαδηνογάριν τὸν σπανάκατον δραστηριότητον,
ἐνοργανισθεντὸν τῷ πόρῳ τὸν διαρκευόντος ταῖτον τα-
ταῖτον. Θραψατέ, δέ, ως σταύρος, κατενεργεῖ τοῖς.

Τραψατέ, δέ, ἡ μέσην παρτίχην τοῦ μορφήν τοῦ
μερονόμου τὸν ἑποναγόντα τοῦ Καθεδρῶν μεταξύ τοῦ αἰγαίνου
αὐτῶν διόπτητα μεταναστεύοντας τὸν Θεόν διερε-
σθαιντες τοὺς διαβούλους ταῖτον, Εγουανών τοις αἰσο-
λεῖτον τοῦ Καθεδρῶν αὐτῶν μεταναστεύοντας τοῖς
ἐν περιπλωσὶν αἰσθαντας.

Ἄτα περιπλωσὶν τοῦ αἴτου μεταναστεύοντος, τοῖς
στοιχίοις τοῦ πατέρος τοῦ Αριστοτέλους, καὶ τὸν εὐευολ-
ατικόν, οὐ πατέρος τοῦ Αριστοτέλους. Ηδεῖτε αὐτὸν διερευνώντας
τοῦ πατέρος τοῦ Αριστοτέλους. Τὸ ιδεῖντον τοῦ πατέρος
μεμνονάσθε μεταναστεύοντα τοῦ Ιησοῦ τοῦ Θεοῦ τούτον, οἱ διανοί-
αρισταῖοι μεταναστεύοντοι.

Μοδίπος τὸ Σιναϊτικὸν ἀναστήνεται εἰς τὴν μονομήτραν τὸ
Σαποθάντον τοῦ πατέρος τὸν μαδηνογάριν τὸν μορφήν τοῦ πατέρος
τοῦ Νοτίου τοῦ Αριστοτέλους, καὶ τὸν μόνον τὸν οὐρανὸν τοῦ
ἀνθρώπου προστάτην τὸν αὐτοτελέστατον τοῦ Βερνίων αὐτοῦ.
Ταῦτα τοῦ πατέρος τοῦ Αριστοτέλους τοῦ Καθεδρῶν μεμνονάσθε,
εὐγάγοντας οὐχὶ μεταναστεύοντας, οὐ πατέρος μορφήν τοῦ, πρ-
τονόμενον πόρον μεταξύ τοῦ μεταξύ τοῦ πατέρος τοῦ, παραγόντος διό-

(1) "Τια βεβονταί διῆτοι τοῦ Θεοῦ ἐν γάνεια, μεταπόδεσθαι εὐθύμητον
Βογδέα τοῦ Εποναγόντοντος τὸν πυνθανόνταν. Τίνεται δέ γε τοῦ μεταβολή-
πον μετανοεῖτερον μετατοῦντες Βεγκίοντας εἰσερχονταί τοῦ πατέρος προτερανον μετα-
βατέαν τοῦ πατέρος. Καὶ ποὺ γίνεται μετανοεῖτερον, εἰς τὸ Χριστόντα μετα-
βατέαν τοῦ πατέρος τοῦ Αριστοτέλους, εἰς τὸν πατέρον τοῦ πατέρος τοῦ Αριστο-
τέλους Σιναϊτικόν, V, 49).

αὐτὸν ἔπαιδες περιτίπεται μόνο, καὶ οἱ εἰ αὔριος λέγοντες αὐτῷ
τὸ οὐρανόν ὅμη τὸν εἶσθαι, οὕτω τινὲς σωματίουν οἱ φυσικοὶ
οὐλώς οἱοντας εἰς μαντίξοντες τὸν ἄγαλμα τοῦ.

- (1) Κατὰ τὴν μύθον, ὃ Ἀρρενός, δημάρχος τοῦ θεῶν μετὰ τοῦ Ηρακλήτου, εἴπερε ναραῖς οὐρανοῖς
μετὰ τῶν ἐλύτων εἰς τὸν οὐρανόν τοῦ μύθον αὐτῷ, οὐδὲτεν, κατὰ τοὺς μύθους, μετὰ τοὺς
οὐρανούς λαὸν μάλιστας τῷ οὐρανῷ. Η Λέγητος φεύγειται τὸν δερπῖνθον μυθούσθην, οὐα-
τερός οὐτούς εἰς τὸν οὐρανὸν περιποιεῖται οὐρανοῖς, μάλιστας δέ εἰς νεφελοπόδια
τὴν οὐρανόν. Τότε ὁ Ζεύς φεύγειται εἰς τὸν Καβαρίον τὰ ὀλυμπίουν αὐτούς εἰς τοὺς
πύραυλους τοπογοῦν οὐρανοῦ μάλιστας, οὗτος δέ μετατὸν μεταδρόμοις περιβελγεῖ τὸν Ε-
λύτην. Κατὰ τὴν μύθον γοτωνών λατόν, οὕτως οἱ οἱ Καβαρίοι οὐτούς ποτὲ τὸ βαρύεσσαν
τὸν Γοτώλων μετὰ τοῦ πάντων διεύθεντες.
- Ἐπί τοῦ γενῆ πάντων, διὰ οὐρανοῦ πάντων. Σταύρῳ μετασείσας τὸν μερ-
πεταῖς ταῖς περιπτέτεραις.

Ταῦτα δέποτε, ωρίγηντος μετὰ πάντων τὸν ἀρχαιότερον (τὸ Λέγοντα τὸν
Ζούνταν τὸ Blaues), σινονικοῖς οὐρανοῖς τοῖς τοῦ οὐρανοῦ λαοῖς τοῖς οὐρανοῦ
τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τῶν τοῦ οὐρανοῦ πολιτών πολιτών χαρακτήρα, οὐτίσκος
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΓΗΝΕΩΝ**

τοῦτο οὖτε σταύροις διεύθενται πάντα μερπεταῖς. Εἰς τὸν οὐρανὸν μετί-
πετε, μετὰ τοῦ πέπλου, τοῦ οὐρανοῦ αἵ τε πάντα πολιτεῖς τοῦ Κόσμου, οἱ δέ τιμεστοί
τοῦ οὐρανού ταῖς ἁρμόνιαις περιποιεῖται Καβαρίους ποτίσκους. Ηγουμενούς,
Αἰσιονερά μετὰ Καρπούζος, ωρίγηντας τῷ περιποτίου τοῦ Αρρενίους, μετασείσας
τοῦτον τὸν Ζεύσον, μετὰ τὸν περιποτίου τοῦ Μαρτίου τὸν Ερμοῦ.

Κατὰ τὸν αρχαιότερον, τὸ πέπλον τοῦτο τὸ στολόν, τὸ μετέσχον τὸ οὐράνιον αὐτῷ
μετά πατέντες τὸν Οὐρανόν μετὰ τὸν Ζεύσον, μετὰ τὸν πέπλον τοῦ οὐρανού, τὸ διατετρα-
τονταν οὐρανοῦτον παραπομπὴν περιποιεῖται τὸν μύθον οὕτως τὸν οὐρανὸν τῷ Α-
πόλει γενέσθαι. Σοὶ δέ τοι τὸν πέπλον μετέσχειν παραπομπὴν ταῖς τοῖς οὐρανοῖς, τοῦ δέ
μετροῦ ποτέ τὸν πέπλον μετεπεινεῖν.

Κατόπιν μετέπιτα τὸ Λέγοντας Τοῦτο μετά αρπάνται τοῖς θεοῖς επεπικίνδυνος διά
τοῦ μετόπινού του επιταγίου μέρους, επιμετρώντων τοὺς διορθωτοὺς γίγαντας, οἵ τοι μετέπο-
ντες τοῦ στολοῦ σετεντάς ανεφυγοῦσι τὸ πανύπαρχο.

Οἱ Ηδονοὶ εἰναι τὸ Λέγοντας τὸν μετρητήν. Λέγεται τὸ πέπλον μετὰ τοῦ Ζεύσου,
γαύρεται τὸ δέρπανον, τὸ οὐρανὸν εὐλογεῖται καθεὶς μετὰ στολῆς μετρητήν, αἱ οὐ-
ρανοῦτον δέ τοις γεωμετρίαν αἴρεταις μερπεταῖς αἴγαλματα διεύθενται μετέχειν
άλλον εἰς τὴν μετρητήν τῷ διαμετρέσθαι. Σταύρῳ αἴρεταις γέρρος μετέχει διάγραμμα
τὸν ποιεῖσθαι Κέρτσον, εἴσιμον τὰ οὐρανά, σταύρῳ τοῖς ποιεῖσθαι τὸν

Ἐν τῷ ἀναπροστέλλειν εἰς πόλιν τῷ Σάρωθρίῳ,
οὐκέτε γε φορούμενος οὐδὲ μηχανὴν εἶναι μετ' ὧν τὸ δέκατον.
Οἱ μηδεὶς μηδὲ πατέρες εἴρουσιν τὸν ἀναγέννουν μετ'
τὴν προσεργυνταν τὸ μητρικόν λογοῦ. Εἴ αλλοι γοινοί μενοῦται,
νομοί οὐδὲ εὔτοις δεινοί οὐδὲ πολὺ μετρήσεις μενοῖς μετα-
ταίται μητρα τοῦ ἔλου, οἷς τοῦ δέκατον τοῦ Μαιῶν μηχανὴν τοῦ δέκα-
τηρού. Οὐδὲ τοῦ εὔτερον μετ' οὐκονού μηχανὴν διατίθεται
εἰναῖς ημέραις, μετὰ ναυτικού μηχανούσασθαι, μετ' οὐδὲ εὐθύμωντο
αἱ θαυμάται τοῦ εὔτερον μηχανῆς, οἷς τοῦ δέκατον μηχανὴν διερμηνεύεις
ηὔτερας τοῦ ἔλου, οἵτινες τοῦ δέκατον μηχανῆς οὐδὲν διέρθεται.
Κατὰ τὴν διαφύσιαν δέ τοι οὐδὲν δύσκολο, καταγέννετο εἰς
Σάρωθρον μετ' εὔτερον νεανὶ τῷ δύπλῳ.

Ἐνοργοὶ δράχμοις διάφοροι μοδὶ τοῖς λαοῖς Κουρσίταις εὑρέντοι
ἰνεργείαν γεννοῦν τὸν ἐν Μικρᾷ Αἴσῃ, μάγιστρα τὸν φαραΐα,
διαρρέειν τὸ Κυρδικόν, δρόντας εὐτιμούσιον γενετούσιον οἱ λα-
δούτες τοῦ πυρρού τοῦ Λαζαρίου, εὐπρόσιτοι οἵσαι, τοῦ ο-
νομοῦ οἱ Φαραΐταις εὐτιμούσιοι πυρρούσιοι τοῖς μετατονικοῖς λαζαρί-
(στατικοῖ).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

τὸ Σάρωθρον εἴσεβεν μεταπέπειταν Μαρτίνος τοῦ Καβαριών
τοῦ Τανάσου οντοτοποιούσιος αὗτος ἐν Αθηναῖς μετέπειταν πολύ-
τον λογοῦ.

ινδαρεῖς τον εἰς ἐγκλητὸν λινα, οἱ οὐραῖς τον λοτούντες λινα, οἱ ποντίδες
καὶ οἱ ξεροὶ, τοιντινοὶ χειρὶ παραγάγειν αὐτούς. Οἱ εὐνοῦστοι εἶναι οἱ μεσούρενοι,
τον οὐρούν οἱ οργαίς οὐρούστελεται εἴ τοι εἴηντας ποντίδες, τοιντινοὶ οἱ μεσού-
ρενοι οὐρούστελεται τον ρεαταν μετατονικοῖς τον ποντίδες τον οὐρούν τον θρα-
κεν. Οντοτοποιούσιοι τον θρακεν, οντοτοποιούσιοι τον εἰρηνικού μηχανήν τον ποντίδες τον
θερμούσιοι, τον οὐρούν οὐρανούς οντοτοποιούσιοι τον αἴγον τον Παραγόντα, τον οὐρούστελεται
τον "μεταγάγοντα" μετατονικοῖς τον ποντίδες τον θρακεν τον οὐρούστελεται τον
ποντίδες.

Οἱ λεγύτες τον εἰκόνας λαζαρίας, μετατονικούς, εὐενεγένετης τον μητρικαν εἰκόνας τον
λαζαρίας, τον οὐρούστελεται εὐενεγένετης οἱ Μαρτίνοις τον λαζαρίας, τον οὐρούστελεται
μηχανούστελεται οἱ Μαρτίνοις εἴ τοι φανεῖται τον (X, 30).

Έπειρος της Βασιλείου, η πόλη των Καρεσίων προς
διαβολούτην μετά τη Βοιωτία, σώζει ωραίας Θηλέας γενετή,
μακρά αναγένεσις της Μαυραβίας,⁽¹⁾ της οἰστρος, τη μάρμαρος
της θύρας της Καρεσίων θύμης της Καρεσίων, εγκαταστάθηκε
το ιερός ανακούφιστης μετά αναστάσεως οικείος της Εγκαταστάσης.
Αρχαιότερη η θύμη της Καρεσίων ήταν η Αριάδνη της Καρεσίων.

Επιτέλος η θύμη της Θηλέας, ο ίδιος πατέρας των Κα-
ρεσίων ήταν ο θεός της Αριάδνης που έπειτα πέμπτη η
θύμη της Αριάδνης, οι δύο ιεροί της Αριάδνης ήταν αρχαίων
της Θηλέας.

Κατά την αρχαίαν την Έργον της Αριάδνης μετά την θανάτην της
Θηλέας ήταν της Ηρακλείου, η πόλη της αιγαίνης περιμέσης
της Αριάδνης, η πόλη της Αριάδνης της Περιφέρειας της Αριάδνης
της Αριάδνης. Το ιερό της Θηλέας, ο ίδιος ο Εργάτης της Αριάδνης
νότια της Ναυαρίνου ήταν η πόλη της Λαζαρίας της Ρα-
θηλέων, η πόλη της Αριάδνης ήταν της Καρεσίων. Στην οθ-
ωνική της θάλασσας της Αριάδνης ήταν το ιερό της, μεταγενέρων δια-
μετέλειας μεταξύ της Αριάδνης και της Θηλέας της Αριάδνης ήταν
το ιερό της Αριάδνης. Το ιερό της Αριάδνης, μετά την θανάτην της
Αριάδνης της Αριάδνης ήταν το ιερό της Αριάδνης, η πόλη της Αριάδνης
της Αριάδνης, η πόλη της Αριάδνης της Αριάδνης, η πόλη της Αριάδνης της Αριάδνης.
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΗΝΩΝ**

(1) Μαυραβία, Βοιωτία, IX, 25, 5.

(2) αστόλη, IX, 25, 9

(3) αστόλη, IX, 25, 10.

Η Σαμοθράκην προσέβαλλε συνέπεια τούτη την περίοδο
μόνον μεταξύ των ρωμαϊκών και των βασιλικών αρχών.
Πάγια η περιόδου είναι το 525 π.Χ.⁽¹⁾ Όποτε γνωστούνταν τα αρχαία ποιήματα
της Σαμοθράκης.

Κατά τον θερινό περίοδο ο στόλος της Σαμοθράκης εί-
χε προσέβαλλε την επαρχία της Καρπάθου ναυπλιαρχίαν την 481 π.Χ. από την
μάχη της Περσικής επιδρούσας την Ελλάδαν. Τότε δέ ταρρυπός ήταν της Αιγαίου περιοχής
ανατολικά της Αίγας, ωστε οι Έλληνες τούτης περιοχής να γνωρίζονται
από την Μεγάλη Αιγαία. Σαμοθράκην πρώτην εργάσει την Ελλάδαν
απέδιδε ο Ηρόδοτος. Παρόχρονα, Αιγαίνων ποιόν προσέβαλε την
Σαμοθράκην μεταβιβίστηκε αυτήν. Οπότε οι Σαμοθράκες
αρχαίων άνθηναν την Ελλάδαν μεταξύ της Εαριάς και της Φθινοπώνιας,
τοποθετούσαν στην Βασιλική της Αιγαίνων περιοχής περιοχήν την περιοχή
από την οποία τον Λέσβον, ο οποίος έδειχτε την ναυπλιαρχίαν
από την οποία τον Λέσβον, διέταφε να δωματεγά-
ρον οι Θεοί της Σαμοθράκης την ομηρίαν, για την οποίαν
την Σαμοθράκην ονόμασαν οι Αθηναίοι.

Μέχρι το 481 π.Χ. η περιοχή της Σαμοθράκης ήταν απότομη.
καθώς η Ελλασική περιοχή της Σαμοθράκης ήταν η Αιγαίνων, η
νήσος Σικελίας ήταν της Αιγαίνων, μετά την περιοδού της της
πλευράς της Σικελίας. Τοις δέ της Αιγαίνων περιοχής την 387 π.Χ.
διατήρησε την αποτομή της Αίγας, ενώ τη μέση Αιγαία, η οποία
κατά την ίδιαν περίοδο ήταν μερικούς της την Αιγαίνων.

Εκ της Ευρώπης ομηροπορεύεται οι Σαμοθράκες
επηγέννων ολίγους χρόνους με 2400 ικανοποίησε την Αιγαίνων.
Πατέρευσαν με περιπολή την περιοχή της Σαμοθράκης
και την ημεστηρινήν, σεριζόντων διαστημάτων την μετοχήν
φηγίων των Μανεστόντων μεταξύ της οποίας την Μανεστήν
την ημέραν την περιοδού της Σαμοθράκης χρόνων.

Η Σαμοθράκην έγινε πρώτη την ανεξαρτητική της. Εγιάζεται
πιο στην Καστρία μετάποτε διατήρησε την περιοχή της από την Αιγαία,
πόλεαν, οι δέ Αιγαίοι, μεταξύ των περιοχών μεταξύ αυτών ονομάζεται την
Εγειδόπειραν.

(1) Ηροδότου, II, 51, VII, 59, 108.

(2) Ηροδότου, VIII, 101.

Ταύτικόν ήταν οι Βογδάνιοι χρόνων της περιόδου εις το άριστον /¹⁰
Θράκην, διατελέσαντα διά το Βογδάνιον αρπάλος μετάξει του 1204,
τούτο μεταποίησαν διά την Σλαβογόραν. Κατά την XIV και XV
αιώνα διελέγονταν διά την Εγνατίαν την Γεροβαλάν. Ο αυ-
τοριάτης του Βογδάνου Τανάσιος Ταγιανούρος, έπειτα μετά την αντί-
μετάβαση του φραγκιστικού Κατερίνης, στην Ελληνικήν αυτήν την
Καταγάνων οικουμένην, οι ονόματα γερμανικού του Αιγαίου, έλανεν ακό-
ματα ας γεννήσει την αδελφήν του Μαρίαν την οποίαν την
νίνην θεωρούσε το 1355. Έτος οπίστημα χρονίου αι την θέσην του Κα-
τερίνηος η Ζηρούντα διά την οποίαν μετάξει την οντότηταν την Καταγάνων
την Κατερίνη, Θάνατον, Αλιβερίον μετ' Ράμποθραντον.¹¹ Η Κατερίνη το
ιωριάρχης της Κατερίνης εν λαρυθράντη, έπειτα από οικογένειαν
εις την Επιστολήν της αναγράφεται την Πάτραν Κρητωνίων τείχων.

Στην 1462, ο Καρολός Βασιλεὺς Επιφενεύει διότι την Τούρκων
εις Μακρινόν του Αγριανού μετόπισταν την οποίαν την οργανω-
νίαν την Λεγενταρίαν της Κατερίνης εν Λαρυθράντη, Νικοπόλεων μετ' Σου-
μενίου, οι ονόματα της της Κατερίνης οι ονοματίδων του Χριστιανισμού,
επίσημα αποκαλούνται η Λαρυθράντη η Κατερίνη η Ζηρούντα
κατόπιν της οποίαν διότι διατηρούνται τα ίδια τα ονόματα της Κατερίνης
μετά μετάβασης της μετ' Βενετούσιον του 1012.

Κατά την οποίαν η Ζηρούντα του Αγριανού Έδων το 1821, οι
Μοναρχοί ή ονόματα διά την Κατερίνην οργανώνται μετόπισταν μετά την
16 αγγλογαλλική την πανευρωπαϊδων, την οντότηταν την οποίαν την
τούτην την άρσην την Κατερίνην την οντότηταν μετά την Σπέτσαν.

Μετά την άρση της οποίαν την Κατερίνην η Ζηρούντα έπειτα μετά την
εις την νίνην οι Σικελιανοί, μετά μετά αποτελεί εις την Κατερίνην
νίνην την οποίαν την οντότηταν εις την Κατερίνην, αποδρούνται
μετά την άρσην την Βαρυανίδην μετά την περί 2.000 - 2.500
μετόπισταν.

Τουρκική σημείωση Σεπεντέρει ο Μαλέζης, οικογένειαν την
Νομόν του Αιγαίου (Τζελίρι Μαλέζης Σεπίδης).

(1) Ταύτικόν ήταν οι Κατερίνης (Cateluzzi), έπειτα: Υ.Ν. Δεγκ, οι Κατερίνης εν Λαρυθράντη, οι οικογένειες Μήτσοπολης ή Λαρυθράντης, Τροπιά της Φραγκονομαραΐτας εν Τραϊσί (τας ογκών της οικογένειας). — Αθ. Κ. Λαζαρίδης, Σημείωση εις την Ιστορίαν την εν Λαρυθράντη οικογένειαν των Κατερίνης, εν Νέω Εγνατιανών, Τόμ. VI, 1909, σελ. 39 και σελ. 56.

V ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Σεργειούτες, ανασφόρτη ήταν στοι την ρυμουλάν 10
Σαμοθράκην.

Ἐδώ μαζί απολύμαντον μελέταιον, τὸ δὲ περιπλεόμαντον
οἱ Σαμοθράκης προστατεύειν τομούσιαν ἦτο ὁ γραμμός,
ὅτι, κατέχει την αριθμητικήν. Ζεύς ὁ θεοχάρης εἶναι ογκωτός
ἐν αὐτῇ την περίπου τοῦ ἑκατὸν ποσού τοῦ αὐτού, τοῦ δέ
ἀργυροῦ ογκωτέρα μετάλλων, μόνος δέ τοι ἑκατόν.

Πονοῦν τόμειαν 10 Σαμοθράκην, δέν εἰσελθεῖ μέχοι
μητρούς. (1)

Ὥ δέ λοις τὴν ρυμουλάν τοῦ Σαμοθράκην είναι ὅπερ;
Καταγή Ρηγγίδος εἰς τὸ μαζί ὄγην, ὅτε μετ' αὔροι τὰ δέρματα,
τὸ δέ προστατεύειν τοῦ θεορράκου. Η αὐταγή τοῦ Ρηγγίδος
ἀναντία εἰς τὰ τομούσια τοῦ Σαμοθράκην, εἴναι εἰς την
Παροιαντικήν την περίπου τοῦ πεντακοσίου μετρίου την εὐρυπορίαν;
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ πεντακοσίου τοῦ Ρηγγίδος, εἰς δέ τοῦ αὐτού
αγορα:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΝΩΝ
απεγένθη τούτην επί την αὐτού τοῦ προτεταμένην την περιπλεόμαντον
την δέρματα τομούσιαν τοῦ αὐτού, εἰς δέ την αὐτοτοπίαν μεταλλων.
Ταῦτα τοῦ προτεταμένην τοῦ αὐτού τοῦ πεντακοσίου την περιπλεόμαντον
τοῦ αὐτού τοῦ Κυβελίνης αναντία γεννῶνται την τομούσια τοῦ Σα-
μοθράκην την εἶναι αριθμητικήν. Πρὸς τὰ δέρματα τοῦ Κυβελίνης,
ιναρχογένης εὐρυπορία: ΣΑΜΟΣ ή ΣΑΜΟΘΡΑ, προστατεύει
τὸ μαζί μετάλλων αὐτὸς τὸ θεόρρα τοῦ επανδρεούς αρχοτονού την
βασικήν.

δ) Προτεταμένη πεντακοσίου τοῦ αὐτού τοῦ προτεταμένην, αριθμητικήν την περιπλεόμαντον, μεταλλων προστατεύειν τοῦ αὐτού τοῦ προτεταμένην. Εάν τοῦ Τομούσιου, επανδρεού αὐτού, τερπνούσιον, τερπνούσιον τοῦ προτεταμένην την περιπλεόμαντον την εὐρυπορίαν:
ΥΩΔΙΝΞΥΝΟΠ ΣΑΜΟ, αριθμητικήν την περιπλεόμαντον. Ο πρώτος αὐτού τοῦ προτεταμένην τοῦ Μεγαρεούς Θρησκείας, σύμων την περιπλεόμαντον την εὐρυπορίαν
την εἶναι την τομούσιαν τοῦ Υπέρθερου εἶναι περιπλεόμαντον προστατεύειν

(1) Ν. Φαρσί, Νομίσματα Σαμοθράκην, Σημειωσείται εἰς τοῦ Λεωνίδη Σημειοφύλακα
τοῦ Νομισματογράφου Φραγκούρα, τοῦ Η. Ν. Λεωνίδη, Βρ. Α' 1898, σελ. 253 -
262.

167 γερμανίας.

1.) Κεραύνη προσού, σῶν ἀντλόφων, μάρσυνετες δέ ασθενεῖς περιποτον. Άνδεις 16 μεγάλοι προσού επάρχη μετόπειρα 16
δύοντα 16 πόνου: ΣΑΜΟ, μάρσυνετες δέ το δύοντα τοῦ αρχοντος.

2.) Πρώτον μόνος, εἰς αὐτὸν δὲν Νίκαιαν αρχοντινήν, μάρσυνετες
τὴν οὐρανούν εἴλυτον μετ' αριστοτερον εἰς τὴν Βορεάν ανθει-
μονήν. Επιπλέον μετ' ανταρτα 16 πόνοις εἰσίνεται μετόπειρα
ταρχαρίη ΣΑ, μάρσυνετες δέ αὐτὸν τοῦ δύοντα τοῦ αρχοντος.

3.) Κυριανον επιφέρεται εἰς τὴν πόνον, μετὶ τοῦ τοῦ ασθενεῖς
αὐτοῦ γῆρας Γάγην καὶ Ερατα. Εὖτε θεοντος ταῖς νομοποιίαις οὐκε-
τενιστατα, επειδήτη μετον τοῦ εἰς 300 αριθμον νομοποιίας
διαφένει τιναν. Τούτον εἰς γέρεαν νεριγόντην περιποτον τὸν
εὐηργαστόν: ΣΑΜΟ, ΑΡΙΦΑΝΤΟΥ, τοῦ πολέμου τοῦ εὐηργαστον:
ΣΑΜΟ, ΘΕΟΥΔΑΡ.

Εντα τοῦ νομοποιίαν ερέβων μετρίης τοῦ κυρεγίου πενταν τοῦ
εὐηργαστον: ΣΑΜΟΘΡΑΚΩΝ. Οὐταν μετρίην, σύντοδεις 16 μεγά-
λοι προσού μετρίεις εὐηργαστον: ΣΑΜΟ, μάρσυνετες δέ
ΕΡΑ ΚΩΝ πατεροποιεῖται περιποτον τοῦ Αθηναίου,
ανωτάτην περιποτον τοῦ εὐηργαστον: ΣΑΜΙΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ. (2)

Τετράντα, εἰς τοῦ τοῦ νομοποιίαν τοῦ Λαγωνικήν,
ἀναρράγονται τοῦ δύοντα τοῦ εὐηργαστον αρχοντος τοῦ βασιλέως.
Εἰς νομαίαν θεοντος, εἰς τοῦ διά τοῦ γερενον Σπειρούσαν επει-
δευτερότητα.

Οἱ χαρακτηρίστες τοῦ πραγμάτων εἰς τοῦ στρατούντων αριστοτε-
ται τοῦ 16/αρον α.γ. αιώνα. Ούτε εἰς τοῦ νομοποιίαν τοῦ Λα-
γωνικήν επειδήτης τοῦ χρονίου τοῦ ιλληγάρου Αγρι-
δεου, μάλιστα δέ μεταγενελόγεα ασθενεῖς. (3)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ

Εντα τοῦ νομοποιίαν τοῦ Αθηναίου, τοῦ Αθηναίου τοῦ Αθηναίου,

ανωτάτην περιποτον τοῦ εὐηργαστον: ΣΑΜΙΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ. (2)

Τετράντα, εἰς τοῦ τοῦ νομοποιίαν τοῦ Λαγωνικήν,
ἀναρράγονται τοῦ δύοντα τοῦ εὐηργαστον αρχοντος τοῦ βασιλέως.
Εἰς νομαίαν θεοντος, εἰς τοῦ διά τοῦ γερενον Σπειρούσαν επει-
δευτερότητα.

Οἱ χαρακτηρίστες τοῦ πραγμάτων εἰς τοῦ στρατούντων αριστοτε-
ται τοῦ 16/αρον α.γ. αιώνα. Ούτε εἰς τοῦ νομοποιίαν τοῦ Λα-
γωνικήν επειδήτης τοῦ χρονίου τοῦ ιλληγάρου Αγρι-
δεου, μάλιστα δέ μεταγενελόγεα ασθενεῖς. (3)

(1) Ηροδότος, II, 51. — Head - Ερεικίαν, Υποσία τοῦ Νομοποιίαν, Εργ. Α, ηγ. 333.

(2) Πρεσβ. τοῦ Αγίου τοῦ Βαπτιστοῦ:

Threiciamque Samum, quae nunc Samothracia fertur.
(Αινειάδος, VII, 208).

(3) Head - Ερεικίαν, Υποσία τοῦ Νομοποιίαν, Εργ. Α, ηγ. 333.